

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τελευτά σε εἰς φῶς ἔθνῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς ὠπτηρίαν ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς.
(ᾠραζ 17:47)

Ἰδρυτής
«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. Π. ΧΑΡΙΠΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2013-2016»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεὺς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός, Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

π. Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Κων. Χρυσουγής
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:

Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός καὶ Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ

Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καὶ ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου

Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737

ἢ νά κατατίθενται στοὺς λογαριασμοὺς:

1) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς **Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**

IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 6319-010127-902 τῆς **Τραπεζῆς Πειραιῶς-ΑΤΕ Bank**

IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRBGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 619-002101-006374 τῆς **ALPHA Bank**

IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXX

Στὴν περίπτωσηι αὐτῆ οι δωρητῆς νά μᾶς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου
καταθέσεως πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

2η Τριμηνία 2015, Τεύχος 145

Ἐκδοσις Συλλόγου

Ἵεροδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίος περιχαρῆς ἀνάμεσα σέ τελειοφοίτους τοῦ Λυκείου «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» καὶ ὑποψηφίους φοιτητές.

Παρά τὴν ἡλικία του ἐργάζεται σκληρὰ μέ νεανικό ζῆλο, γιὰ τὴν κατὰ Χριστὸν πρόοδο τῶν νέων.

Τὰ ἐπιτεύγματά του πολλά, ἀλλὰ τό σπουδαιότερο ἴσως εἶναι ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία τοῦ πρώτου Ὀρθοδόξου Πανεπιστημίου στὴν Ἀφρική!

2. Μαθητῆς τῶν ἐκπαιδευτηρίων «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» στὴν Κανάνγκα τοῦ Κονγκό, συγκεντρωμένοι στὴν αἴθουσα ἐκδηλώσεων, παρακολουθοῦν σχολικὴ ἑορτή.

Μορφώνονται μέ «νοῦν καὶ νοουθεσία Κυρίου» καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πού τὰ γαλουχεῖ, τῶν οἰκογενειῶν τους καὶ τῆς χώρας τους γενικώτερα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ Η ΝΕΑ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»	3-6
• ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ	6-7
• Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας κ. Ἀμβροσίου	7-13
• ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σεβ. Μητροπολίτου Κένυας κ. Μακαρίου.	14-15
• ΣΑΛΟΝΙ: ΘΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ	16-17
• «ΗΛΘΑΤΕ ΚΑΙ ΜΑΣ ΦΕΡΑΤΕ ΖΩΗ» Ἰ. Μ. Κένυας	18-19
• ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλοχίου	20-21
• ΗΡΩΪΔΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ Σεβ. Μητροπολίτου Κεντρώας Ἀφρικής κ. Νικηφόρου	22-23
• Η ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ Ἱεραποστολή Κανάνγκας	24-25
• Η ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Νικ. Σίμου	26-28
• ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ	29-31

Τέλεσις τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν Ἐγκαινίων τῆς νέας αἰθούσης τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ Η ΝΕΑ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»

Τὴν Τετάρτη 17 Ἰουνίου 2015 στίς 7.30 μ.μ. στὸ Σύλλογο Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» (Μιαούλη 68) στὴν Πάτρα καὶ σὲ νεόδμητη αἴθουσα πραγματοποιήθηκε μὲ ἐπιτυχία Ἱεραποστολικὴ ἐκδήλωσι μὲ κύριο ὁμιλητὴ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κορέας καὶ Ὑπέρτιμο ἔξαρχο Ἰαπωνίας κ. Ἀμβρόσιο.

Ἐγκαίνια τῆς νεόδμητης αἰθούσης

Ἀρχικὰ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος τέλεσε Ἀγιασμό Ἐγκαινίων τῆς νέας αἰθούσης τοῦ Συλλόγου ἐκκλησιαστικῶν ἐκδηλώσεων (ὁμιλιῶν, Συνεδρίων κ.λ.π.) πού μὲ πολλοὺς κόπους, φροντίδα καὶ ἐπιμέλεια ἐτοιμάστηκε.

Στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ ἔλαβαν μέρος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀμβρόσιος Γκουρβέλος, ὁ αἰδεσιμολογιώτατος π. Νικόλαος Μεσσαλᾶς, οἱ ἱερολογιώτατοι διάκονοι Σεραφεῖμ Ἀργυρόπουλος καὶ Κωνσταντῖνος Τσαγκάρης,

ἔψαλλε δὲ βυζαντινὴ χορωδία.

Τὴν ἐκδήλωσι τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κερνίτης κ. Χρυσάνθος, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Βασίλειος Μπλάνας, ἀρκετοὶ κληρικοὶ καὶ πολλοὶ πιστοὶ πού εἶχαν κατακλείσει τὴν αἴθουσα καὶ τοὺς γύρω χώρους.

Ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος μετὰ τὸν Ἀγιασμό ἀπηύθυνε θερμὰ λόγια καὶ μεταξὺ ἄλλων εἶπε: *«Πρῶτα πρῶτα νὰ δοξάσουμε τὸ Ὄνομα τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ ἡμῶν, ἀδελφοί μου, διότι οἰκονόμησε, εὐδόκησε καὶ εὐλόγησε, ὥστε νὰ ἔρθῃ εἰς πέρας ἓνα πολὺ ὠραῖο ἔργο. Νὰ φθάσουμε εἰς τὴν εὐσημον ἡμέραν καὶ ὥραν τῶν ἐγκαινίων αὐτῆς τῆς αἰθούσης, ἡ ὁποία θὰ ἐξυπηρετήσῃ πολλὰς πνευματικὰς ἀνάγκας ὄχι μόνο τοῦ Ἱε-*

Στήν έγκαινια-σθείσα αίθουσα οί Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς Πατρών κ. Χρυσόστομος, Κορέας κ. Αμβρόσιος, και Κερνίτσης κ. Χρυσανθος. Δεξιά ό Αρχιμ. π. Βασίλειος Μπλάνας και άριστερά ό Αρχιμ. π. Αμβρόσιος Γκουρβέλος.

ραποστολικού Συλλόγου, αλλά θά έλεγα τής τοπικής Έκκλησίας γενικώτερα... Σας συγχαίρω για τό έργο, τό όποιο έπιτελείτε. Γνωρίζετε ότι από τήν πρώτη στιγμή πού ήρθα στην Πάτρα, πρό δεκαετίας και πλέον, σας είπα ότι θά είσθε υπό τήν σκέπη και τήν αγάπη μου, τήν αγάπη του Έπισκόπου, όπως συνέβαινε και μέ τόν άείμνηστο προκάτοχό μου κυρό Νικόδημο.

Ευχόμεθα σύντομα νά δώση ό Θεός νά εγκαινιάσουμε και τόν παρακείμενο Ίερό Ναό και σας προσκαλούμε νά παραστήτε σέ αυτήν, Άγιε Κορέας, και έξ όνόματος του Αγίου Κερνίτσης, αλλά νομίζω ότι εκφράζω τόν κ. Πρόεδρο και τό Διοικητικό Συμβούλιο και όλους τούς αδελφούς και αδελφές πού εύρίσκονται έδω, αλλά θά έλεγα τόν ιερό κλήρο και λαό, διότι όλοι έδω είμαστε μία οικογένεια και κάνομε έργον ένωτικών, έργον αγάπης και προσφοράς εις τόν λαόν μας, πού τόσο έχει ανάγκη.

Και δεύτερον μέσα από τήν καρδιά μου, Άγιε αδελφέ, σας καλωσορίζω εις τήν Ίεράν Μητρόπολιν Πατρών, τήν Αποστολικήν Μητρόπολιν τών Πατρών και σας εκφράζω από καρδιάς τήν βαθιά μου εκτίμησι, τήν όποία ξέρετε από τότε πού ήσασταν αρχιμανδρίτης.

Σας εκτιμώ, σας αγαπώ και γνωρίζω ότι είσθε ένας ιεραποστολικός άνδρας, όπως και ό αδελφός σας. Για όσους δέν γνωρίζουν ό Άγιος Κορέας και ό Άγιος Ύδρας κ. Έφραίμ είναι κατά σάρκα αδελφοί.»

Προσλαλιά του Προέδρου

Ακολουθως ό Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Νικόλαος Σίμος εύχαρίστησε θερμά τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πατρών κ. Χρυσόστομο για τήν αγάπη, τό ουσιαστικό και πηγαίο ένδιαφέρον του προς τό Ίεραποστολικό έργο και τήν εύλογία και τόν έπιστηριγμό τών έπιτελουμένων ταπεινών προσπαθειών, για τήν διάδοσι τής Όρθοδοξίας στα ΊΕθνη.

Αναφερόμενος στόν Σεβ. Μητροπολίτη Κορέας κ. Αμβρόσιο είπε: «Ό Σεβασμιώτατος μάς έχει συγκινήσει μέ τήν καλωσύνη, τήν απλότητα, τήν ευαίσθητη καρδιά του, αλλά και τήν εύγενή στάσι του στις όποιες οικονομικές ένισχύσεις προς τό έκτεταμμένο Ίεραποστολικό του έργο.

Τόν νοιώθουμε πολύ οικείο και χαιρόμεθα πού αναλώνεται για τή διάδοσι τής Όρθοδοξίας στην Άπω Άνατολή.

Τόν εύχαριστούμε θερμά για τόν κόπο του νά έλθη στην πόλι του Πρωτοκλήτου Αγίου Ανδρέου, ως ζωντανή μαρτυρία αγώνων διαδόσεως τής αληθοϋς πίστεως στα ΊΕθνη.

Εμείς έχουμε ένα ακόμη λόγο νά έπιθυμούμε τήν όσο τό δυνατόν συμπαρατάσι στην ιδιαίτερα άπαιτητική προσπάθεια έδραιώσεως τής Όρθοδοξίας στή χώρα τής Πρωινής Γαλήνης.

Ό ιδρυτής του Συλλόγου μας, μακαριστός ιεραπόστολος Αρχιμ. π. Χαρίτων Πνευματικάκις, όταν πήγε στην Κορέα τό 1975 ό προκάτοχος του Σεβασμιωτάτου, Αρχιμανδρίτης τότε π. Σωτήριος Τράμπας, μάς έγγραφε:

«Νά μὴν παραλείπετε τὴν συμπαραστάσιν σας καὶ στὴν Κορέα.

Ἡ Ἱεραποστολή ἔχει δύο πυλῶνες ἕναν στὴν Ἀφρική καὶ ἕναν στὴν Ἀσία».

Ἔδινε ὁ π. Χαρίτων μεγάλη σημασία στὴν ἀνάπτυξιν ἱεραποστολικοῦ ἔργου στὴν πολυάνθρωπη Ἥπειρο, στὴν ὁποία ἡ Θεία Πρόνοια ἔθεσε τὸν Σεβασμιώτατο πατέρα Ἀμβρόσιο νὰ ἐπωμίζεται τὴν εὐθύνη τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν διαποίμανσιν τῶν ἐκεῖ πιστῶν.»

Ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἀμβρόσιος μὲ τὴν χάριν τοῦ λόγου πού τὸν κοσμεῖ ἀνέπτυξε τὸ θέμα: **«Ἡ Ὁρθόδοξη μαρτυρία μπροστά στίς νέες προκλήσεις».**

Προλογικά ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἀμβρόσιος εἶπε: **«Ἔχω τὴν ὑψίστη τιμὴ καὶ τὸ ἰδιαίτερο προνόμιον νὰ μεταφέρω πρὸς ὅλους σας τίς πατρικὲς εὐχὲς καὶ εὐλογίαι τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου γιὰ ὑγείαν, μακροήμερον καὶ κάθε εὐλογία καὶ πρόοδο σέ σᾶς καὶ τοὺς οἰκείους σας».**

Ἀπευθυνόμενος δὲ πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Πατρῶν μεταξύ ἄλλων εἶπε: **«Σεβασμιώτατε, σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ πλούσια καὶ ἐγκάρδια λόγια σας, τὰ ὁποῖα μὲ τιμοῦν καὶ μὲ ὑποχρεώνουν. Πάντα εἴσθε φιλόξενος, μοῦ τὸ ἔλεγε καὶ μοῦ τὸ λέει ὁ Ἅγιος Ὑδρας καὶ εἶμαι εἰλικρινὰ εὐγνώμων γιὰ τὴν ἀγάπην σας.»**

Τὸ πλήρες κείμενο τῆς περισπούδαστης ὁμιλίας τοῦ Σεβ. Κορέας κ. Ἀμβροσίου ἀκολουθεῖ στίς ἐπόμενες σελίδες.

Ἐκκλησιαστικοὶ Ὕμνοι γιὰ τὴν Ἱεραποστολή.

Τὴν ἐκδήλωσιν πλαισίωσε βυζαντινὴ χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρωτοψάλτου τοῦ Ἱ.Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Πατρῶν κ. Ἀριστείδη Μπουχάγιερ μὲ ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή στὰ Ἔθνη, πού ἀπεδόθησαν μὲ ἐξαιρετικὸ τρόπο.

Προβολὴ βίντεο

Οἱ παριστάμενοι εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθήσουν στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ τῶν Ὁρθόδοξων ἀδελφῶν μας στὴν Κορέα, τὸν περικαλλῆ Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Σεούλ, τὸ Μουσεῖο ὅπου φιλοξενοῦνται ἀγαλμάτινες καὶ χάλκινες συνθέσεις ἀπὸ τὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα, ἀπεικονίσεις καὶ εἰκόνες ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ βυζαντινὴ ἐποχὴ κ.ἄ.

Ἐντυπωσιακὴ ἦταν ἡ ἐμφάνισις Κορεατῶν ἱερέων

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγιασμοῦ.

καὶ λαϊκῶν, καθηγητῶν Πανεπιστημίων, φοιτητῶν καὶ ἄλλων πού ἐξέφραζαν τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπην τους στὴν Ὁρθόδοξία καὶ τὴν Ἑλλάδα σέ ἅπτα ἔλληνα.

Κλείσιμο ἀπὸ Σεβ. Μητροπολίτη Πατρῶν

Τέλος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος πῆρε τὸ λόγο καὶ μεταξύ τῶν ἄλλων ἐτόνισε: **«Μετά τὰ ὅσα συγκινητικὰ μᾶς εἶπε ὁ Ἅγιος Κο-**

Ἡ βυζαντινὴ χορωδία ὑπὸ τὸν πρωτοψάλτη κ. Ἀριστείδη Μπουχάγιερ.

ρέας και μετά από όσα είδαμε στο βίντεο, τό όποίο προεβλήθη, θεωρώ ότι τά λόγια περιττεύουν.

Ό άγρός του Κυρίου είναι μέγάλος, οί έργάτες είναι όλίγοι και κυρίως είς τήν ιεραποστολή είς τίς ξένες χώρες.

Άκούσατε τά μεγέθη, άκούσατε τούς άριθμούς ως πρός τόν πληθυσμόν, άκούσατε τίς προσπάθειες, οί όποίες γίνονται από τούς έτεροδόξους και άκούσατε τά όσα κάνουμε έμείς οί όρθόδοξοι. Θεωρώ ότι σέ μάς άπομένει στήν συνέχεια τό πόσο και πώς θά έργαστούμε, ώστε ό καθάριος και ξάστερος λόγος του Θεού, ή άγία μας όρθόδοξος πίστι νά βρη έδαφος πρόσφορο στίς καρδιές τών ανθρώπων εκείνων, οί όποίοι ως έλαφοι διψώσαι άγωνιοϋν και περιμένουν τό γάργαρα και ξάστερο αυτό νερό τής άγίας άμυμήτου όρθοδόξου Πίστεώς μας.

Άς έργαστούμε λοιπόν πρός τόν σκοπό αυτό και από 'δω που είμαστε, όπως σαφέστατα άνέφερε ό Άγιος Κορέας, παραθέτοντας τά λόγια του ιερωτάτου πατρός τής Έκκλησίας Ίωάννου του Χρυσοστόμου.

Μπορούμε όχι μόνο μέ τήν προσευχή μας πού είναι τό πρώτιστο μέλημά μας, αλλά και μέ ό,τι άλλο έχουμε στή διάθεσί μας νά ένισχύσωμε τό

ιεραποστολικό έργο μέ θυσία πολλάκις του ίδιου του έαυτου μας.»

Άς σημειωθί ότι τήν όλη έκδήλωσι έκάλυψε ό τηλεοπτικός Σταθμός τής Ί.Μ. Πατρών «ΛΥΧΝΟΣ» και άλλα τοπικά μέσα μαζικής ένημερώσεως πού έδειξαν ιδιαίτερο ένδιαφέρον.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Τό ιδιόκτητο νεοκλασσικό κτήριο, στο όποίο στεγάζεται ό Σύλλογος Όρθοδόξου Ίεραποστολής «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», άποκτήθηκε τό έτος 1978 μέ γενναία δωρεά τής άειμνήστου Άντιπρόεδρου του Συλλόγου Εύαγγελίας Άπ. Καρασπήλιου.

Τό υπερών του οικήματος διαμορφώθηκε σέ Ναϊδριο, πρός τιμήν του Άποστόλου Άνδρέου, ώστε οί ιεραποστολικές δραστηριότητες νά πηγάζουν από τήν εύχαριστηριακή σύναξι και νά είναι ό Οίκος του Θεού όρμητήριο και έπιστέγασμα τών Ίεραποστολικών προσπαθειών.

Στίς 6 Νοεμβρίου 1982 σέ άτμόσφαιρα κατανύξεως έγιναν τά Θυρανοίξια από τόν τότε Μητροπολίτη Πατρών κυρό Νικόδημο, συμμετέχοντας του Άρχιμ. π. Ίγνατίου Μαδενλίδη, μετέπειτα Μητροπολίτου Κεντρίας Άφρικής και νϋν Πενταπόλεως, και του άειμνήστου πρωτοπρεσβυτέρου π. Φιλίππου Γουργουλιάτου. Ξεχωριστή ήταν ή παρουσία τών άειμνήστων: Άδελφής Γαβριηλίας και του Προέδρου τής Έξωτερικής Ίεραποστολής Θεσσαλονίκης Παναγιώτου Παπαδημητρακοπούλου. Παρόντες ήσαν άφρικανοί φοιτητές και πλήθος πιστών. Μετά τό τέλος τής Άκολουθίας ό άοίδιμος Μητροπολίτης Νικόδημος στήν έμπνευσμένη όμιλία του μεταξύ άλλων επανέλαβε τό γραφικό:

«Έχομεν θυσιαστήριον» λέγετέ το μέ σεμνήν καύχησιν έν Κυρίω. Τό Ίεραποστολικό αυτό Κέντρον θά άντλή τάς έμπνεύσεις και δυνάμεις του από τό Άγιον τούτο Θυσιαστήριον και θά εύοδοϋνται αί προσπάθειάι του...»

Και πράγματι ό Θεός εύλόγησε, ώστε σήμερα νά λειτουργή, κατά γενικήν όμολογίαν, ένα εύρύτατα άναγνωρισμένο Ίεραποστολικό Κέντρο, πού επεκτείνει τήν συμπαράστασί του, όλο και περισσότερο, στά όπου γής ένεργά ιεραποστολικά κλιμάκια, ώστε ό Λόγος του Θεού νά τρέχη και νά δοξάζεται. Λόγω τής παλαιότητας και άνεπαρκείας του υπάρχοντος οικήματος και πρός κάλυψιν έπιτακτικών

Ή άειμνήστη και φιλόνητος Άντιπρόεδρος του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» Εύαγγελία Άπ. Καρασπήλιου, μεγάλη εύεργέτις του Συλλόγου.

Ἡ Ὁρθόδοξη μαρτυρία μπροστά στὶς νέες προκλήσεις

Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας κ. Ἀμβροσίου

Τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας μου εἶναι «ἡ ὀρθόδοξη μαρτυρία μπροστά στὶς νέες προκλήσεις». Ἐπειδὴ πιστεύω ὅτι ὁ χώρος τῶν νέων μεγάλων προκλήσεων βρίσκεται σήμερα στὴν Ἀνατολική Ἀσία καὶ ἰδιαίτερος στὴν Ἄπω Ἀνατολή, γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἀναφερθῶ μόνο στὸν χῶρο αὐτό.

Τὸ κέντρο τοῦ κόσμου, κατὰ θεία οἰκονομία, πρὸς ἀποφυγὴν καλλιέργειας ἀπὸ ἓνα καὶ μόνον λαὸ ἐθνοκεντρικῆς συνειδήσεως ἢ ἰμπερια-

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας
κ. Ἀμβρόσιος ἐπὶ τοῦ βήματος.*

ἀναγκῶν, κρίθηκε ἀπαραίτητη ἡ ἀνοικοδόμησι νέου Ἱεροῦ Ναοῦ, αἰθούσης ὁμιλιῶν καὶ λοιπῶν χώρων παραπλευρώς τοῦ ὑπάρχοντος κτηρίου, πού νὰ πληροῦν τοὺς ἐπιβαλλόμενους ὄρους ἀσφαλείας.

Ὁ μακαριστὸς Ἱεραπόστολος Ἀρχιμ. π. Χαρίτων Πνευματικάκης, ἰδρυτῆς τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ», σέ ἐπίσκεψί του στὴν Πάτρα, μέ τὴν εὐρύτητα καὶ τὴν προορατικότητα πού τὸν διέκριναν, κατενόησε τὸ πρόβλημα καὶ προέτρεψε νὰ προχωρήσουμε, χωρὶς καθυστέρησι, στὴν ὑλοποίησι τῶν σχεδιασμῶν μας. Μάλιστα εὐλαβικά ἐπάτησε καὶ εὐλόγησε τὸν τόπο στό σημεῖο πού ἀνηγέρθη τὸ Ἱερό τοῦ Ναοῦ.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν εἰκοσιπεντάχρονη παραμονή του στὴν μακρυνὴ Κανάνγκα, ἀφοσιωμένος ἐκεῖ πιστὰ στό Ἱεραποστολικὸ καθῆκον του, τρεῖς φορές στό διάστημα αὐτὸ ἤρθε στὴν Ἑλλάδα καὶ μόνο γιὰ λόγους ὑγείας.

Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Πατρῶν κυρὸς Νικόδημος συνέστησε καὶ αὐτὸς νὰ μὴ βραδύνουμε τὴν ἔναρξι τῶν ἐργασιῶν.

Πράγματι στὶς 14 Ἰουλίου 2003, ἑορτῆ τοῦ Ἁγί-

ου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, κατέθεσε πρὸς μεγάλην μας χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τὸν θεμέλιο λίθο τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ ἀναγκαίου προσκτίσματος, ὥστε νὰ διευκολύνωνται οἱ πνευματικὲς δραστηριότητες πού θὰ ἐπιτελοῦνται σ' αὐτοὺς τοὺς χώρους.

Ἀπὸ τότε πέρασαν δώδεκα χρόνια καὶ τὸ ἔργο δὲν ἔχει ἀκόμη ὀλοκληρωθεῖ γιὰ δύο λόγους.

Πρῶτον: Γιατί πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοῦνται συγκεκριμένους δωρεές, καθ' ὅσον οἱ προσφορές γιὰ τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο στὰ ἔθνη ἀποστέλλονται καθ' ὀλοκληρίαν στὸν προορισμὸν τους πρὸς ἐξυπηρέτησι τῶν στόχων τῶν Ἱεραποστόλων.

Καὶ δεῦτερον: Ἀνασταλτικὸς παράγοντας γιὰ τὴν περάτωσι τῶν ἐργασιῶν εἶναι οἱ μεγάλες δυσκολίες ἀπὸ τὴν συνεχιζόμενη οἰκονομικὴ κρίσι, πού μαστίζει τὴν χώρα μας.

Ἄλλὰ «δόξα τῷ Θεῷ» τὸ ἔργο βαίνει πρὸς περαιώσι καὶ ἔτσι μέ τὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ πολύχρονοι ὀραματισμοὶ ὑλοποιοῦνται.

«Εἶτ' ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.»

Άποψις τῆς αἰθούσας ἀπό τό θεωρεῖο.

λιστικής νοοτροπίας καί ἐπεκτατικῆς πολιτικῆς μετατοπίζεται, ὡς γνωστόν, διαρκῶς. Στούς κλασσικούς χρόνους π.χ. τὸ κέντρο τοῦ κόσμου ἦταν ἡ ἔνδοξη Ἑλλάδα, μὲ τὴν Ἀθήνα «τὸ Σχολεῖο τῆς Οἰκουμένης». Ἀργότερα τὸ κέντρο τοῦ κόσμου ἔγινε ἡ κραταιὰ Ρώμη. Κατόπιν τὸ κέντρο μετατοπίστηκε στὴν Βασιλίδα τῶν Πόλεων, τὴν Κωνσταντινούπολι. Αἰῶνες ἀργότερα μεταφέρθηκε στὴν Εὐρώπη καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Ἀμερική. Σήμερα τὸ κέντρο τοῦ κόσμου, εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι, βρίσκεται στὴν Ἄνω Ἀνατολή καὶ συγκεκριμένως στὴν Κίνα. Ὁ «κοιμώμενος λέων» ἐδῶ καὶ χρόνια ἔχει ξυπνήσει. Ἡ ἐξάπλωσις τῆς κίτρινης φυλῆς καὶ κινέζικης ἀγορᾶς σὲ κάθε γωνιὰ τοῦ πλανῆτη μας εἶναι πλέον χειροπιαστὸ γεγονός.

Παραλείποντας ἄλλα συγκλονιστικὰ στατιστικὰ δεδομένα, γιατί θὰ ξέφευγα ἀπὸ τὸ θέμα μου, ἐπιτρέψτε μου μόνον νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι, ὅταν μιλάμε γιὰ Ἀνατολικὴ Ἀσία, ἐννοοῦμε τὸν μισθὸ πληθυσμὸ τῆς γῆς. Κίνα: 1.355.692.000, Ἰνδία: 1.236.344.000, Ἰνδουνησία: 253.609.000, Μπανγκλαντές: 166.280.000, Ἰαπωνία: 127.103.000, Φιλιππίνες: 107.668.000, Κορέα (Νότια καὶ Βόρεια): 75.772.000, Ταϊλάνδη: 65.926.000, κ.λπ.

Ἔχουμε ἄραγε ἀναλογισθεῖ πόσοι ἀπὸ τὰ 3.388.394.000 αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, τὸ 2015 μ.Χ. εἶναι Χριστιανοὶ καὶ δὴ Ὁρθόδοξοι; Ἡ ἀπά-

νησι εἶναι θλιβερὴ· γι' αὐτὸ καὶ δὲν τολμῶ νὰ τὴν ἐκστομίσω. Ἐπιτρέψτε μου μόνον τὴν ἐρώτησι: Πόσοι π.χ. ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους Ἑλληνες σκέπτονται ὅτι «τὸ *φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα*» δὲν ἔχει φτάσει ἀκόμη στὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης; Βεβαίως ἐπαναλαμβάνουμε στὶς λατρευτικὰς μας συνάξεις τὸ «*εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν*» (Ψαλ.18:5, πρβλ. Ρωμ.10:18), ἢ ψάλλουμε: «*Ἡ Γέννησίς σου, Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ*» ἢ «*Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης*» κ.λπ., ἀλλὰ φαίνεται Οἰκουμένη νομίζουμε ἀκόμη, ὅπως στὴν ἀρχαιότητα, ὅτι εἶναι ἡ περὶ τὴν Μεσόγειον κατοικημένη περιοχὴ! Ὅταν μὲ καύχησι οἱ Ὁρθόδοξοι ἀναφερώμαστε στὴν οἰκουμεικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, πολλοὶ μὴ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, βασιζόμενοι στὰ στατιστικὰ δεδομένα, μειδιοῦν μὲ νόημα. Βεβαίως οἱ μὴ Χριστιανοὶ μᾶς ἀγνοοῦν παντελῶς κι ἔτσι ἐκ τῶν πραγμάτων ἢ αὐτοδιαφημιζόμενη «οἰκουμεικότητά» μας εἶναι μᾶλλον κατάλοιπο μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς.

Ἐνα ἀπλὸ καὶ μόνον κοίταγμα στὰ σημερινὰ δεδομένα πείθει, νομίζουμε, ἀπόλυτα ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία βρίσκεται μπροστὰ σὲ νέες καὶ κοσμογονικὲς προκλήσεις. Σ' αὐτὲς τὶς προκλή-

σεις-εύκαιρίες, πού, ειρήσθω ἐν παρόδῳ, δὲν θὰ ὑπάρχουν πάντα, ἐὰν ἀνταποκριθοῦμε μὲ ζήλο, αὐταπάρνησι καὶ ἐργατικότητα, ἡ Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή θὰ γράψῃ χρυσὲς σελίδες πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τὸ σεπτὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο, τὶς τελευταῖες δεκαετίες, συνεχίζοντας τὴν μακραίωνη ἱεραποστολικὴ παράδοσί του, ἀγωνίζεται νὰ ὀργανώσῃ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο σὲ ἑννέα πολυπληθεῖς χώρες τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας, ἥτοι: Ἰνδία, Ἰνδονησία, Φιλιππίνες, Πακιστάν, Κορέα, Χόνγκ-Κόνγκ, Σινγκαπούρη, Ταϊβάν καὶ Ταυλάνδη. Γιὰ τὴν στήριξι καὶ συνεχῆ ὑλικὴ ἐνίσχυσι τῶν ἱεραποστολικῶν κλιμακίων αὐτῶν τῶν χωρῶν ἴδρυσε τὸ 1987 στὴν Ἀθήνα, μὲ τὴν ἔγκρισι καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸ «Πατριαρχικὸ Ἴδρυμα Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς Ἁπῶ Ἀνατολῆς». Οἱ ὑπηρετοῦντες σ' αὐτὸ ἐθελοντικῶς θυσιάζονται καθημερινῶς γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς πολλὰς καὶ ποικίλες ὑποχρεώσεις τῆς ἀποστολῆς τους.

Ἡ πρόκλησι πού ἔρχεται ἐξ ἀνατολῶν εἶναι πραγματικὰ μοναδικὴ καὶ μεγάλη. Στὴν Κίνα, μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια καταπίεσεως καὶ στερήσεως τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, ὑπάρχει σήμερα

μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Χριστιανισμό. Ὑπολογίζεται πὼς καθημερινῶς ἀσπάζονται τὸν Χριστιανισμό ἀπὸ τὴν ἱεραποστολικὴ ἐργασία πολλῶν ἑτεροδόξων ἱεραποστόλων περίπου 40.000 Κινέζοι¹. Οἱ Ὁρθόδοξοι ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἀκόμη ἐλάχιστοι. Ἐὰν συνεχισθῇ ἡ ἴδια ἀδιαφορία ἀπὸ πλευρᾶς μας, μετὰ ἀπὸ κάποιες δεκαετίες θὰ ἔχουμε δυστυχῶς ἕνα πλῆθος Κινέζων ἑτεροδόξων, ἀλλ' ὄχι ὀρθόδοξων. Καὶ τότε θὰ εἴμαστε ὅλοι ὑπεύθυνοι, ἐὰν ἐπαληθευθῇ τὸ γραφικὸ «Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;» (Λκ.18:8)

Ἐπιτρέψτε μου μία ἀκόμη ἀναφορὰ στὸ ἔργο τῶν ἑτεροδόξων. Πρὶν τὸν χωρισμὸ τῆς Κορέας σὲ Βόρεια καὶ Νότια (1945), οἱ Χριστιανοὶ στὴν Κορέα σὲ πληθυσμὸ 51.000.000 ἦσαν περίπου 700.000 (14%). Σήμερα στὴν Νότια Κορέα (50.617.045) εἶναι περισσότεροι ἀπὸ 13.700.000 (27%). Καὶ ὄχι μόνον αὐξήθηκαν ἐντυπωσιακὰ, ἀλλὰ τώρα κάνουν καὶ ... ἐξαγωγή ἱεραποστόλων! Σύμφωνα μὲ στατιστικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὶς διαφορῆς ἑτεροδόξες θεολογικὲς σχολὰς καὶ τὰ θεολο-

¹ Hieromonk Damascene, Christ the Eternal Tao, Platina, California: St. Herman of Alaska, Brotherhood, 1999, 21.

Μία ἀκόμη πλευρὰ τῆς κατάμεστης αἰθούσης ἀπὸ φίλους τῆς Ἱεραποστολῆς, πού παρακολουθοῦν μὲ ἰδιαιτέρη προσοχὴ τὴν ὁμιλία.

γικά σεμινάρια άποφοιτούν και άποστέλλονται σε διάφορες χώρες του κόσμου κάθε χρόνο περίπου 2.000 ιεραπόστολοι. Υπολογίζεται ότι σήμερα 11.500 Κορεάτες ιεραπόστολοι βρίσκονται και στα πιό άπίθανα και μακρυνά για την Κορέα μέρη. Κι έδώ στην Ελλάδα άκόμη. Ένας μάλιστα, πριν να ξεκινήσει την ιεραποστολική του περιόδεια στην όρθόδοξο Ελλάδα, ζήτησε από έναν έλληνομαθη όρθόδοξο Κορεάτη της Έκκλησίας μας να του μεταφράσει από τα κορεατικά στα ελληνικά ένα φυλλάδιο διαφώτισης των Έλλήνων! Θυμώνουμε ίσως άκούγοντας όλα αυτά. Άντί όμως να θυμώνουμε που οί άλλοι εργάζονται με ζήλο και κάνουν καλά την δουλειά τους, καλύτερο θα ήταν να έλεγχομε, γιατί άποδεικνύεται ότι οί άλλοι είναι «*φρονιμότεροι ύπερ τους νιούς του φωτός*». (Λκ.16:8) Υπάρχουν τόσο πολλοί όρθόδοξοι θεολόγοι στις παραδοσιακά λεγόμενες όρθόδοξες χώρες. Στην Ελλάδα π.χ. υπάρχουν περίπου 10.000 λαϊκοί θεολόγοι (4.000 διορισμένοι και 6.000 άδιόριστοι). Τί σπουδαίο έργο θα μπορούσε να έπιτελεσθή, εάν ένα μικρό μόνον ποσοστό από τους θεολόγους άποφάσιζαν την ένασχόλησί τους με το έργο διαδόσεως της όρθόδοξου μαρτυρίας στον κόσμο; Ίσως κάποιιο φοβούνται, φαίνεται, να μετακινηθούν από την πατρίδα τους, γιατί τους τρομάζει το άγνωστο, οί δυσκολίες, οί περιπέτειες. Συμβαίνει άραγε το ίδιο και με όσους εργάζονται σε διάφορες πολυεθνικές εταιρείες; Έπιτρέψτε μου και πάλι να καταθέσω στην άγάπη σας το έξις: Υπολογίζεται ότι το 60% του άργου πετρελαίου προς την Κίνα γίνεται με πλοία ελληνικών συμφερόντων. Παρ' όλο ότι τα πληρώματα σήμερα δέν άποτελούνται μόνον από Έλληνες, έν τούτοις μπορούμε να φαντασθούμε πόσο μεγάλος αριθμός Έλλήνων ναυτικών βρίσκεται σε λιμάνια ή σε ναυπηγεία της Άπω Άνατολής. Άρκετοί μάλιστα άπ' αυτούς βρίσκονται και με την σύζυγό τους. Κι έχει συμβεί να γεννηθή το παιδί τους εκεί και να μās ζητήσουν να πάμε στο νοσοκομείο ή να έρθουν στον ναό για να διαβάσουμε τις καθιερωμένες εύχές. Έπαγγελματικοί λόγοι κάνουν νέους ανθρώπους ν' αφήνουν την πατρίδα τους και τις οικογένειές τους. Δέν θάπρεπε, όσοι έλεμε ότι άγαπάμε την Έκκλησία, να κάνουμε κι έμεις χάριν του Εύαγγελίου τουλάχιστον το ίδιο;

* * *

Άγαπητοί μου, «... *τό χρονικόν διάστημα που*

παρεμβάλλεται μεταξύ της Αναλήψεως του Χριστού και της δευτέρας και ένδόξου πάλι Παρουσίας Του, ή περίοδος δηλ. κατά την όποίαν ζώμεν, είναι περίοδος ιεραποστολής. Είναι μία πίστωση χρόνου που χορηγεί ό Θεός, δια να άκουσθή το «εύαγγέλιον», ή χαρμόσουνος είδησις της νίκης του Θεού και της σωτηρίας του ανθρώπου, εις όλα τα σημεία της γής, και έτσι να δυνηθούν όλοι οί έκλεκτοί να εισέλθουν εις την θείαν βασιλείαν, την Έκκλησίαν²». Πρέπει να όμολογήσουμε έν ταπεινώσει και μετανοία ότι το ιεραποστολικό ιδεώδες και ένδιαφέρον, λόγω μειώσεως του πνευματικού δεσμού μας με τον Χριστό και της έκκοσμικεύσεως, έχει άτονήσει³.

Στό σημείο αυτό άς άκούσουμε με διάθεσι προβληματισμού τον μέγα Ίεραπόστολο άγιο Ίωάννη τον Χρυσόστομο, ό όποίος, συγκρίνοντας το ιεραποστολικό έργο των άποστόλων και διδασκάλων της πρωτοχριστιανικής Έκκλησίας με εκείνο των άκροατών του, - μπορεί να φανταστή εύκολα ό καθένας μας τί θα έλεγε για μās σήμερα- λέει:

«... Αντίθετα έμεις θέλουμε να άπολαμβάνουμε την πολυτέλεια, την άνάπανσι και την άνεσί μας... Έμεις δέν άποτολμούμε να ξεμυτίσουμε από τον τόπο μας, μονάχα γυρεύουμε πώς να καλοπερνάμε, να φτιάξουμε το άνετο σπιτάκι μας και να ίκανοποιήσουμε την καταναλωτική μανία μας. Ποιός από μās έμεινε νηστικός για χάρι της διαδόσεως του Εύαγγελίου; ποιός διέμεινε στην έρημο; ποιός άπεδήμησε σε χώρα μακρυνή;... ποιός ύπέμεινε τον καθημερινό θάνατο; Άπ' αυτή την συμπεριφορά μας γίνονται κι οί πιστοί που μās περιβάλλουν πιό άδιάφοροι... Κι αν βρεθή κανείς που να έχη έστω και στο έλάχιστο τις παλιές αυτές άρετές, άφου εγκαταλείψει κι αυτός τις πόλεις και τους τόπους, όπου μαζεύεται ό κόσμος, και τις συναστροφές και την ζωή ανάμεσα στους άλλους και την διδασκαλία των άλλων, καταφεύγει στα βουνά. Κι αν έρωτηθή για τους λόγους που τον έκαναν να άπομακρυνθή από τον κόσμο, δίνει άπάντησι

² Δ. Γ. Κουτρουμή, Ή Χάρις της Θεολογίας, Άθήνα: Δόμος, 1995, 96-97.

³ Βλ. Άρχιμ. Γεωργίου Καπάνη, «Ο άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος ως ιεραπόστολος», στο έργο του Θέματα Έκκλησιολογίας και Ποιμαντικής, Άγιον Όρος: Ίερά Μονή Όσίου Γρηγορίου, 1993, 118: «Η άδιαφορία μας δια τους άδελφούς μας που ζούν εις την αίρεσιν ή την ειδωλολατρίαν ή την άθεϊαν, δεικνύει πόσον όλίγην πίστιν και άγάπην έχομεν και πόσον χαλαρός και έξωτερικός είναι ό δεσμός μας με τον Χριστόν».

Τέλεσις Θείας Λειτουργίας στὸν καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου στή Σεούλ.

ποῦ δύσκολα μπορεῖ νὰ γίνη ἀποδεχτή. Ἐγκαταλείπω τὸν κόσμο, λέει, γιὰ νὰ μὴ παρασυρθῶ καὶ χάσω τὴν ψυχὴ μου καὶ βγῶ ἀπὸ τὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς». Καὶ συνεχίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Δὲν εἶναι ὁμως καλύτερο νὰ πέσης λίγο ἀπὸ τὴν ἀρετὴ σου γιὰ νὰ κερδίσης τοὺς ἄλλους, παρὰ νὰ παραμείνης στὰ ὕψη καὶ νὰ βλέπης τοὺς ἀδελφοὺς σου νὰ χάνονται; Ὅταν λοιπὸν ἄλλοι μὲν ἀμελοῦν γιὰ τὴν ἀρετὴ, ὅσοι δὲ ἐνδιαφέρονται γι' αὐτὴν μένουν μακριὰ ἀπὸ τὴν παράταξι, πῶς θὰ νικήσουν τοὺς ἐχθρούς;»⁴

Μετὰ ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω θεωρητικὲς διαπιστώσεις, θάθελα μὲ τὴν ἀδειά σας νὰ προχωρήσω σὲ μερικὲς συγκεκριμένεσ πρακτικὲς προτάσεις γιὰ τὸ τί δεόν γενέσθαι:

1. Δημιουργία ἱεραποστολικῶν ὁμάδων ἐργασίας στὰ μετόπισθεν. Ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα ποῦ μποροῦν νὰ γίνον ἀπὸ ὁμάδες

⁴ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ὁμιλία ΣΤ', Εἰς τὴν Α' πρὸς Κορινθίους, PG 61, 53-54.

ἐθελοντῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ἐργάζωνται ἱεραποστολικά στὰ μετόπισθεν. Προετοιμασία π.χ. κειμένων Ὁρθοδόξου Κατηχήσεως, Κατηχητικῶν Βοηθημάτων, μεταφράσεων πατερικῶν ἔργων, ὀπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἴστοσελίδων. Ἐπίσης δημιουργία μουσικῶν κειμένων, ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων καὶ στατικῶν μελετῶν γιὰ τὴν ἀνέγερσι Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν κτηρίων.

2. Κηρύγματα, διαλέξεις καὶ μαθήματα περὶ Ἱεραποστολῆς. Γιὰ τὴν καλλιέργεια προσωπικῶν ἱεραποστολικῶν κλήσεων ἀλλὰ καὶ τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἰδεώδους στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ φρονοῦμε ὅτι θὰ εἶναι πολὺ ὠφέλιμο νὰ γίνωνται, μὲ ἀντικείμενο τὴν Ἱεραποστολή, τακτικὰ κηρύγματα, διαλέξεις, μαθήματα στὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ στὶς ὁμάδες νέων, καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ διοργανώνωνται κατὰ περιόδους σχετικὲς ἐκδηλώσεις στὶς Ἐνορίες.

3. Ἐκπαίδευσι στελεχῶν μὲ ἔμφασι στὴν ἐκμάθησι τῶν τοπικῶν γλωσσῶν. Ἡ καλύτερη ἐπένδυσι αὐτὴ τὴν στιγμὴ εἶναι νὰ δοθοῦν κίνητρα καὶ ὑποτροφίες σὲ πιστοὺς νέους καὶ νέες

ταλαντούχους, προκειμένου να ειδικευθούν στην γλώσσα, ιστορία και φιλοσοφία των χωρών της Άπω Ανατολής. Για να αρχίσουν στην συνέχεια το μεταφραστικό έργο πατερικών κειμένων και άλλων ὀρθόδοξων συγγραμμάτων. Ἡ διάδοσι τοῦ ὀρθόδοξου λόγου μέσω βιβλίων και τοῦ διαδικτύου εἶναι σίγουρο πῶς θὰ ἔχη τεράστια ἀπήχησι στους Ἀπωνατολίτες, και μέγανος ἀριθμὸς πιστῶν θὰ προστίθεται *«καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ»*. (Πρ.2:47) Καί

4. Συστηματικότερη χρησιμοποίησι τοῦ «ἠλεκτρονικοῦ ἄμβωνα». Σήμερα σχεδὸν τὰ πάντα, ὅπως εἶναι γνωστὸν, προωθοῦνται μέσω τοῦ διαδικτύου με καταπληκτικὴ ἐπιτυχία. Στὸ διαδίκτυο *«έντρυφοῦν ὄλο και περισσότεροι ἄνθρωποι, και μάλιστα ἐκείνων τῶν ομάδων ποῦ δυσκολεύεται νὰ τοὺς συναντήση ἄλλοῦ ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας»*. Σήμερα σπανίζει μορφωμένους ἄνθρωπος ποῦ δὲν προσφεύγει στὶς ποικίλες ἠλεκτρονικὲς τράπεζες πληροφοριῶν γιὰ νὰ καλύπτῃ ὄλων τῶν λογιῶν τὶς ἀνάγκες και προσδοκίες του⁵. Τὸ διαδίκτυο ἔγινε τὸ σχολεῖο κυρίως τῶν νέων, τὸ ὁποῖο μάλιστα λειτουργεῖ ἐπὶ 24ώρου βάσεως. Τὸ πέσασμα ἀπὸ τὸν «γραπτὸ λόγον» στὸν «ἠλεκτρονικὸ λόγον» εἶναι ἤδη πραγματικότητα⁶. Τὸ internet ἔγινε ὁ παγκόσμιος σύγχρονος ἄμβωνας. Οἱ ἐτερόδοξοι τὸν χρησιμοποιοῦν πρὸ πολλοῦ εὐρέως. Κι οἱ ἀσχολούμενοι με τὴν ἀγία ὑπόθεσι διαδόσεως τῆς ὀρθόδοξου μαρτυρίας στὸν σύγχρονο κό-

⁵ Βλ. Κώστα Ι. Κυριακίδη, «Ἡλεκτρονικὴ ἱεραποστολή», Ἀγάπη και Μαρτυρία, Ἀναζητήσεις Λόγου και Ἥθους στὸ Ἔργο τοῦ Ἡλία Βουλγαράκη, Ἀθήνα: ΑΚΡΙΤΑΣ, 2001, 93.

⁶ Πρβλ. Αναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Ἀλβανίας, Ἱεραποστολὴ στὰ ἴχνη τοῦ Χριστοῦ, Ἀθήνα: Α.Δ., 2007,44.

Τέλεσις Θείας Λειτουργίας στὸν καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στή Σεούλ.

Βάπτισις στὸ σταυρόσχημο Βαπτιστήριον ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀναδύονται ἀναγεννημένοι ἄνθρωποι, μέσα στὸ Φῶς τῆς Θείας Χάριτος.

σμο πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο τὸν «ἠλεκτρονικὸ ἄμβωνα», γιὰ νὰ ἔχη οἰκουμενικὴ ἀπήχησι τὸ κήρυγμά τους. Ἄς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι περισσότεροι «ἐνοικοι» τοῦ κυβερνωχῶρου σημαίνει δυνάμει περισσότερα «μέλη» τῆς Ἐκκλησίας. Καί τέλος νὰ προσθέσω ὅτι τὸ διαδίκτυο εἶναι πρόσφορος ἱεραποστολικὸς ἀγρὸς και γι' αὐτοὺς ποῦ δὲν ἀποφασίζουν ἢ ποῦ δὲν μποροῦν γιὰ διάφορους λόγους νὰ διακονήσουν στὴν πρώτη γραμμὴ, ἀλλὰ προτιμοῦν νὰ ἐργάζονται ἀπὸ τὸ στίτι τους. *«Και γὰρ ἔξεστιν οἴκοι καθημένους ταύτην τὴν ἄλιεῖαν ἐργάζεσθαι»*⁷, μᾶς συμβουλεύει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, λὲς και εἶχε προβλέψει τὴν ἠλεκτρονικὴ ἐπανάστασι!

Τὰ ὅσα προανέφερα, και τὰ ὁποῖα δὲν ἐξήντησαν φυσικὰ τὸ θέμα, γνωρίζω πῶς δὲν ὑλοποιοῦνται εὐκόλα. Αἰταιοῦν ἀλλαγὴ νοοτροπίας και παράλληλα ἀγῶνες και θυσίες πολλές. Καμμιά φορὰ και τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς μας, ἀφοῦ, ὡς γνω-

⁷ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Εἰς τὴν Α' πρὸς Κορινθίους, Ὀμιλία Γ', PG 61,30.

στόν, υπάρχουν περιοχές στις οποίες δεν υπάρχει θρησκευτική ελευθερία. Σ'αυτές τις περιοχές από πολλά χρόνια διάφοροι έτερόδοξοι ιεραπόστολοι λειτουργούν "under ground churches". Γνωρίζω π.χ. ανδρόγυνα Κορεατών, που με τὸ πρόσχημα τῶν σπουδῶν τους κάνουν ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια ἱεραποστολὴ στὴν Κίνα καὶ στὴν Ἰνδονησία. Δὲν μπορῶ νὰ συμβιβασθῶ με τὴν ἰδέα ὅτι ἀπὸ τοὺς Ὁρθόδοξους χάθηκε τὸ πρωτοχριστιανικὸ πνεῦμα τῶν κατακομβῶν καὶ τοῦ μαρτυρίου.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος ἔλεγε, πρὶν περίπου τριάντα πέντε χρόνια σὲ ἓνα συνέδριο γιὰ τὴν ἱεραποστολὴ στὴν Ἑλλάδα, ὅτι δὲν μπορούμε νὰ βάζουμε **«στὴ θέσι τῶν ὑποσημειώσεων τὸ γεγονός ὅτι ἑκατομμύρια συνάνθρωποί μας δὲν ἔχουν ἀκούσει, ἔστω μιὰ φορὰ στὴ ζωὴ τους, τὸ χριστιανικὸ μήνυμα. Ὅτι ἑκατοντάδες ἀκόμη φυλές, ὕστερα ἀπὸ 20 αἰῶνες χριστιανικῆς ἱστορίας, δὲν διαθέτουν στὴ μητρικὴ τους γλῶσσα τὸ Εὐαγγέλιο»**⁸. Ἔς μᾶς προβληματίσει τὸ γεγονός ὅτι **«Σύμφωνα με πρόσφατες ἔρευνες υπάρχουν περίπου 1.500 γλώσσες καὶ διάλεκτοι, οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀποκτήσει πλήρη μετάφρασι τοῦ κατεχοχὴν ἱεροῦ βιβλίου μας»**⁹.

Εὐχομαι τὰ ὅσα ἀπλᾶ καὶ ἐν πολλοῖς γνωστὰ ἀκούστηκαν ἀπόψε ἀπὸ τὸν ὁμιλοῦντα νὰ λειτουργήσουν ὡς ἀφορμὴ γιὰ ἓνα γόνιμο προβληματισμό. Καὶ εἴθε αὐτὸς ὁ προβληματισμὸς νὰ μεταποιηθῆ σὲ ἱεραποστολικὲς κλήσεις καὶ ἀποφάσεις προσωπικοῦ ἢ συνολικοῦ ἐπιπέδου, γιὰ μιὰ δυναμικὴ ἀπάντησι στὶς νέες προκλήσεις πρὸς περαιτέρω προώθησι τῆς ὀρθοδόξου μαρτυρίας **«εἰς πάντα τὰ ἔθνη»**.

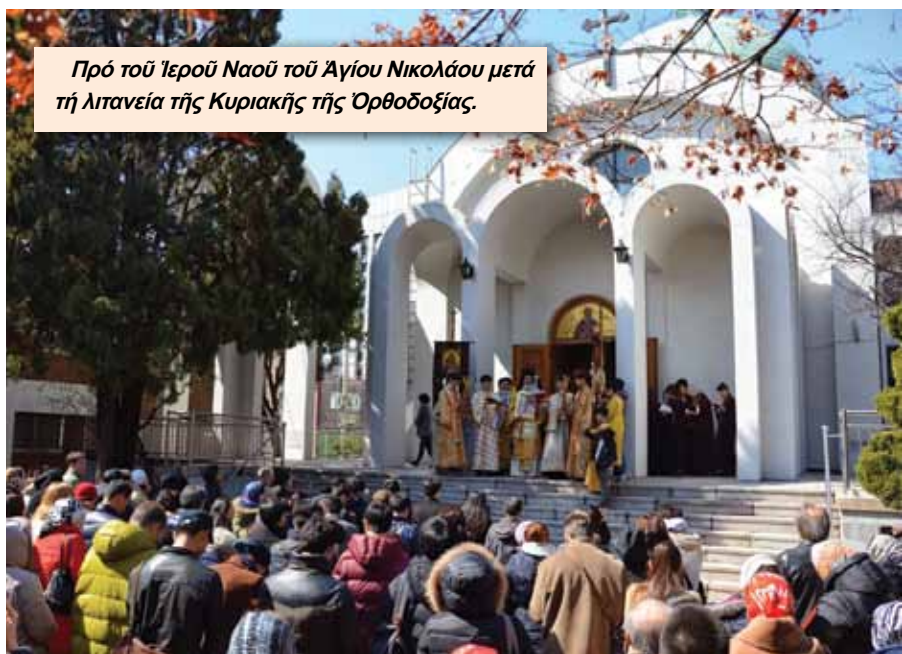
**Σὰς εὐχαριστῶ θερμῶς.
† ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος**

⁸ Αναστασίου Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Ἱεραποστολὴ στὰ ἴχνη τοῦ Χριστοῦ, ἐνθ' ἄνωτ. 46.

⁹ Αὐτόθι, 62.

Χειροτονία ἱερέως πρὸς κάλυψιν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τοῦ αὐξανομένου ποιμνίου.

Πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου μετὰ τὴ λιτανεΐα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁ Σεβ. κ. Ἀμβρόσιος διδάσκει σὲ Πανεπιστήμιο.

Καί πάλιν ἐπίκαιρος ὁ Μέγας

Γιά τέσσερις ἢ καί περισσότερες δεκαετίες, προσπαθῶ νά ἐμβαθύνω καί νά βρῶ μερικές λύσεις στό μέγα μυστήριο πού κρύβεται πίσω ἀπό τή ζωή τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τή σχέση του μέ τήν Ἀφρική καί ἰδιαίτερα τόν τόπο τοῦ θανάτου καί τῆς ταφῆς του. Πρὶν ἀπό μερικές ἐβδομάδες ἐγκαινίασα τόν ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τῆς φυλῆς τῶν Τουρκάνα, πού πιστεύουν ὅτι εἶναι ἀπόγονοί του, καί στή συνέχεια βρισκόμουν στήν Ἑλλάδα, ὅπου πραγματοποιήσα ἐπίσκεψι στόν τάφο τοῦ πατέρα του στή Βεργίνα.

Εἶχα εἰδικούς λόγους νά ἐξετάσω ἀπό κοντά μερικά ἀπό τά ἀντικείμενα πού βρέθηκαν στόν τάφο τοῦ Φιλίππου, ὅπως ἐπίσης καί τόν ζωγραφικό πίνακα πού βρίσκεται στήν εἴσοδο τοῦ τάφου. Ὁ πίνακας αὐτός ὅπωςδήποτε εἶναι ἔργο κάποιου στρατιώτη ἢ συνοδοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, σέ μιά ζούγκλα τῆς Ἀφρικῆς. Παρουσιάζει τόν Μέγα Στρατηλάτη καβαλλάρη πάνω σ' ἕνα ἄγριο ζῶο τῆς Ἀφρικῆς, περιτριγυρισμένο ἀπό ἄλλα ἄγρια ζῶα, πού βρίσκει κανεῖς μόνο στήν Ἀφρική, μέ τήν τροπική φύσι τῶν εἰδικῶν δέντρων, πού φυτρώνουν μόνο σ' αὐτή τήν περιοχή τῆς Ἀφρικῆς, ἡμίγυμνο, περιτυλιγμένο μέ τή συνήθη κόκκινη χλαμύδα. Τά ἀντικείμενα καί ἡ παράστασι εἶναι τόσο ζωντανά καί ἀποδεικνύουν χωρίς καμμιά ἀμφιβολία ὅτι ὄντως ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἦταν ἐκεῖ μαζί τους, ἀνάμεσά τους. Ἡ ἐκείνος ἢ ἐκεῖνοι χρησιμοποίησαν πρῶτοι τά μεγάλης ἱστορικής ἀξίας ἀντικείμενα, ἀφοῦ μέχρι σήμερα τά συναντοῦν ἐκεῖ, ἀνάμεσά τους καί ἀποτελοῦν μέρος τῆς παραδόσεώς τους. Στάθηκα γιά ἄρκετό χρόνο μέσα στόν τάφο καί τά μελέτησα, γιατί φεύγοντας ἤθελα νά σχηματίσω τήν τελική γνώμη, ἂν καί μερικά χρόνια πρὶν εἶχα γράψει τίς σκέψεις καί τούς προβληματισμούς μου γιά τό ἴδιο θέμα.

Σήμερα, ὕστερα ἀπό περισσότερη ἔρευνα καί συ-

ναναστροφή μέ τή φυλή αὐτή τῶν Τουρκάνα, δέν ἔχω παρά νά παραδεχθῶ ἀνεπιφύλακτα τίς θεωρίες καί τή, χωρίς συζήτησι, παραδοχή τους γιά τή σχέση καί συγγενεία τους μέ τόν Μέγα Ἀλέξανδρο. Καί τί συμπρωσι! Ἐνῶ ταξίδεψα μέσα στό ἀεροπλάνο, πήρα στά χέρια μου τό τελευταῖο τεῦχος τῆς ἐταιρείας τῶν Αἰγυπτιακῶν Ἀερογραμμῶν· εἶχε ὡς κύριο ἄρθρο τό ἱστορικό τῆς συγχρόνου μεγάλης καί γνωστῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀλεξάνδρειας, ὅπου γίνονταν ἀναφορά στήν ἴδρυσί της ἀπό τόν Πτολεμαῖο τόν Σωτήρα Στρατηγῶν Μακεδῶνα, πού διαδέχθηκε τόν Μέγα Ἀλέξανδρο.

Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἐντυπα πού κυκλοφοροῦν στήν Αἴγυπτο εἰδικότερα ἐπισημαίνουν τό μεγάλο αὐτό γεγονός καί ὅπωςδήποτε, ἀναγνωρίζουν τή συμβολή τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου στόν ἐκπολιτισμό λαῶν καί φυλῶν ἀνά τήν οἰκουμένη καί συγκεκριμένα τῶν Αἰγυπτίων.

Οἱ οἰκουμηνικές διαστάσεις τῶν λόγων καί τῶν πράξεων του μποροῦν, ἀκόμα καί σήμερα, νά βοηθήσουν τοὺς λαοὺς τῆς γῆς στήν πνευματική τους ἀνοδο. Γι' αὐτό, σέ μιά ἀπό τίς προηγούμενες μελέτες μου, ἔδωσα τόν τίτλο ὅτι ὑπῆρξε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος προάγγελος τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος, γιά νά τό συμπληρώσω σήμερα μέ τά λόγια του, τά ὅποια συνήθως χρησιμοποιοῦ στίς κηδεῖες, ἐδῶ στήν Ἀφρική. Ἦταν λοιπόν πρὸς τό τέλος τῆς ζωῆς του καί αἰσθανόταν ἀκόμα ἐκείνη τή στιγμή ν' ἀφήσῃ μιά διαχρονική παρακαταθήκη. Ἔτσι χωρίς δισταγμό, καθυστέρησι καί ἀναβολή κάλεσε τοὺς στρατηγούς του καί τοὺς ἀνακοίνωσε τίς τελευταῖες του ἐπιθυμίες. **Περίληπτικά ἤθελε τό φέρετρό του, ὅταν θά πεθάνῃ, νά τό μεταφέρουν οἱ διασημότεροι γιατροὶ τῆς ἐποχῆς. Ὅ,τι πολὺτιμον μάζεψε, κατὰ τή διάρκεια τῶν μεγάλων ἀποστολῶν καί κατακτήσεών του, νά τό σκορπίσουν μέχρι τόν τάφο του (δηλ. τοὺς θησαυροὺς**

Ἀλέξανδρος

του). Τέλος, τὰ δύο του χέρια νά αἰωροῦνται στόν ἀέρα, ἔξω ἀπό τό φέρετρο, σέ θέα ὄλων.

Ἐκπληκτοί λοιπόν ὄλοι γιά τίς περιέργες αὐτές ἐπιθυμίες του τόν ρώτησαν νά τοὺς ἐξηγήσῃ γιά ποιό λόγο πήρε αὐτή τήν ἀπόφασι καί ἡ ἀπάντησι πού ἔδωσε ἦταν: «Ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ θανάτου, κανεῖς δέν ἔχει τή δύναμι νά τόν ἀνακόψῃ κι ἄς ἔχῃ ὅλες τίς ἰατρικές γνώσεις. Τά πολύτιμα καί τιμαλφῆ δέν ἔχουν καμιά ἀξία, γιατί θά παραμείνουν ἐδῶ στή γῆ, τίποτε δέν παίρνουμε μαζί μας. Ὁ πολύτιμος θησαυρός στή ζωή μας εἶναι ὁ χρόνος, γι' αὐτό, ὅταν ἐρχώμαστε στόν κόσμον, τὰ χέρια μας εἶναι ἄδεια, ἔτσι κι ὅταν φεύγουμε». Ἀληθινό κήρυγμα, πού περικλείει ἀκριβῶς τή ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου. Καί αὐτά τά εἶπε ἕνας Μέγας Ἀλέξανδρος, πολύ πρῖν ἐμφανιστεῖ τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καί ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σέ μιὰ ἄλλη περίπτωσι, ἀπό ἀρχαῖο χειρόγραφο τῆς Μονῆς Ἰβήρων, διαβάζουμε «Ὁ, ἀνδρειωμένοι», λέγει στόν λόγο του, «πρωτοκαβαλλαράιοι μου καί στρατιῶται, παρακαλῶ μὴν συγχύζεσθε τίποτες ὅτι ἐμένα μέ ἐκυρίευσεν ὁ θάνατος καί μέλλω νά χαθῶ, μόνον σᾶς παρακαλῶ νά μέ ἐνθυμῆσθε πάντοτε εἰς τήν ἀγάπην ὅπου σᾶς εἶχα ...».

Τό 324 π.Χ., στήν Ὦπη τῆς Βαβυλώνας, ἄφησε μιὰ ἄλλη σημαντικῆς σημασίας παρακαταθήκη. Ἀνάμεσα σ' ἄλλα ἔλεγε: «Θεωρεῖστε τήν Οἰκουμένη πατρίδα μέ κοινούς νόμους, ὅπου θά κυβερνοῦν οἱ ἄριστοι, ἀνεξάρτητα φυλῆς ... Γιά μένα κάθε καλός ξένος εἶναι Ἕλληνας, καί κάθε κακός Ἕλληνας εἶναι χειρότερος ἀπό βάρβαρο ... Τόν Θεό δέν πρέπει νά τόν νομίζετε σάν Αὐταρχικό Κυβερνήτη, ἀλλά σάν κοινό Πατέρα ὄλων, ὥστε ἡ διαγωγή σας νά μοιάζῃ μέ τή ζωή πού κάνουν τ' ἀδελφία στήν οἰκογένεια. Ἀπό μέρους μου σᾶς θεωρῶ ὄλους

Ἡ τοιχογραφία ἐπί τῆς μετόπης τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου, μέ θέμα κυνήγι ὑπό τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀγρίων θηρίων.

ἴσους, λευκοῦς ἢ μελαψοῦς ...»

(Γιά περισσότερα στό ὅλο θέμα μπορεῖ κανεῖς νά βρῆ στό βιβλίο μου «Ἱστορικά Ἀνάλεκτα τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς» Τόμος Β', Λευκωσία 2009, σ.σ. 363-372.)

† Ὁ Κένυας Μακάριος

Ἡ εἴσοδος τοῦ τάφου τοῦ Φιλίππου.

Τά πρότυπα Έκπαιδευτήρια «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» στην Κανάνγκα προσφέρουν Παιδεία-Θεανθρώπινη και όχι απλά ανθρώπινη-ούμανιστική. Κέντρο της είναι ο Σταυρωθείς και Αναστάς Θεάνθρωπος Κύριος ήμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

«Παιδεία μέ ἀγιότητα πού πραγματικά διαφωτίζει τόν ἄνθρωπον... Ἡ ἀληθινή παιδεία -ἡ ὀρθόδοξος καί εὐαγγελική- φωτίζει τόν ἄνθρωπον μέ τό θεῖον Φῶς καί τόν καθοδηγεῖ, «φωταγωγεῖ» εἰς πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀθάνατον - αἰώνιον - θεῖον καί Ἅγιον.

Αὐτή ἐκδιώκει κάθε ἀμαρτίαν καί νικᾷ κάθε θάνατον καί δι' αὐτό καθαρίζει τόν ἄνθρωπον, τόν ἀγιάζει, τόν καθιστᾷ ἄπειρον καί ἄφθαρτον!!!»

(Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς «Ἄνθρωπος καί Θεάνθρωπος»)

Πρωινή προσευχή

«τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.» (Πράξεις 13,47)

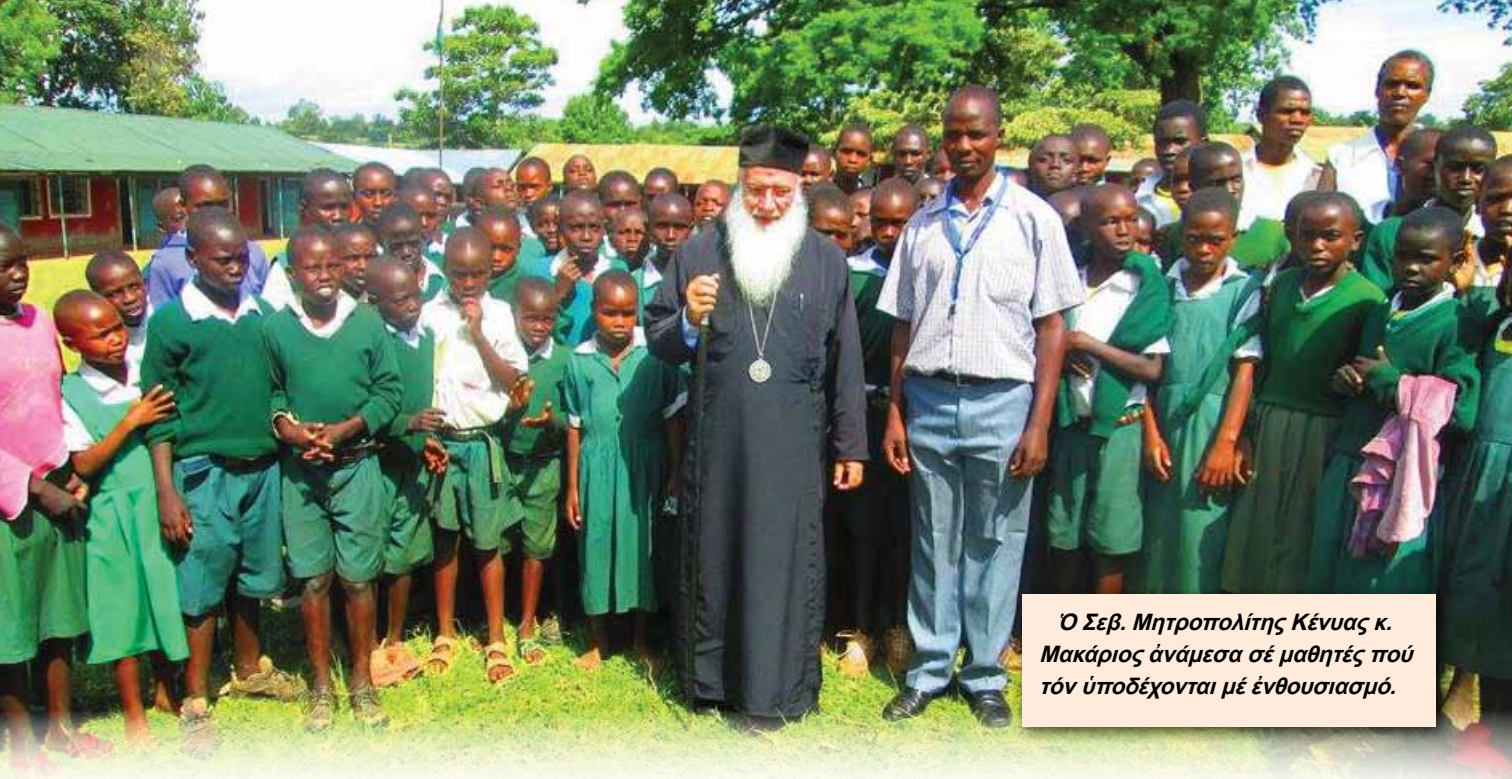
Ἡ ὠραία καί συμβολική ἀγιογραφία τῆς αἰθούσης: Ὁ Ἰησοῦς Χριστός διδάσκει τὰ πλήθη καί ὁ Πρόδρομος προσάγει τοὺς μαθητές του στὸν Κύριο. (ἔργο Σταύρου Φίσκιλη)

Ἐκκλησιασμός

Διδασκαλία

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος ανάμεσα σε μαθητές που τόν υποδέχονται με ένθουσιασμό.

«Ήλθατε και μᾶς φέρατε ζωή»

Όπως όλοι γνωρίζουμε, ή Κένυα έχει πλούσια τροπική βλάστησι, μέ δάση, πανύψηλα βουνά, ποτάμια κ.τ.λ. Είναι χαρά Θεού νά ταξιδεύη κανείς σ' αυτά τά μέρη. Όμως υπάρχουν περιοχές που ή άνομβρία είναι συνεχής· και άν ακόμα υπάρχουν τρεχούμενα νερά, είναι άκάθαρτα και προκαλούν πολλές άσθένειες και μολύνσεις. Έτσι ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος, έπισκεπτόμενος τά διάφορα δημοτικά σχολεία στήν περιοχή τής Δυτικής Κένυας, διαπίστωσε ότι δέν υπάρχει καθαρό νερό και ότι τά παιδάκια στό σχολείο αυτό χρησιμοποιούν ένα μολυσμένο νερό. Έτσι από καιρό άρχισε σιγά - σιγά μέ παράκλησι τών τοπικών άρχών και τών διευθυντών και δασκάλων τών διαφόρων σχολείων, τίς γεωτρήσεις και τά παιδιά πλέον και ό κόσμος τών περιοχών αυτών άνακουφίζονται τώρα. Τήν Παρασκευή 31 Ιουλίου, ύστερα από ταξίδι 8 ώρων, έφθασε στό χωριό Μπούκουα, όπου τόν περίμεναν οι δάσκαλοι, οι μαθητές, οι γονείς και όλο τό χωριό, γιά νά έγκαινιάση ακόμα ένα νέο έργο ύδρεύσεως στόν χώρο του δημοτικού σχολείου.

Ό διευθυντής του σχολείου προσφωνώντας τόν Σεβασμιώτατο του είπε άκριβώς αυτά τά λόγια: **«Ήλθατε και μᾶς φέρατε ζωή! Μέχρι τώρα υποφέραμε, γιατί τά παιδιά μας ήταν υποχρεωμένα νά κουβαλούν καθημερινά στά κεφάλια τους μέσα σέ δοχεία νερό από τό ποτάμι που είναι άκάθαρο. Δέν είχαμε άλλη έπιλογή. Μεγάλοι**

και μικροί χρησιμοποιούσαμε αυτό τό άπαίσιο νερό, που προκαλούσε άσθένειες σέ όλους μας και προβλήματα ύγείας. Σᾶς εύχαριστούμε που άποφασίσατε νά μᾶς άπαλλάξετε από αυτό τό φοβερό πρόβλημα, που άπασχολούσε όχι μόνο τό σχολείο μας αλλά και όλόκληρη τήν κοινότητα στό χωριό που βρίσκεστε». Ό Σεβασμιώτατος στήν άπάντησί του είπε ότι είναι γιά τόν ίδιο μεγάλη χαρά, που του έδωσαν αυτή τήν εύκαιρία και τούς εύχαρίστησε γιά αυτό, ώστε από τώρα και στό έξής νά μπορούν νά αισθάνωνται άσφαλείς και άνετοι, άφου θά χρησιμοποιούν καθαρό νερό.

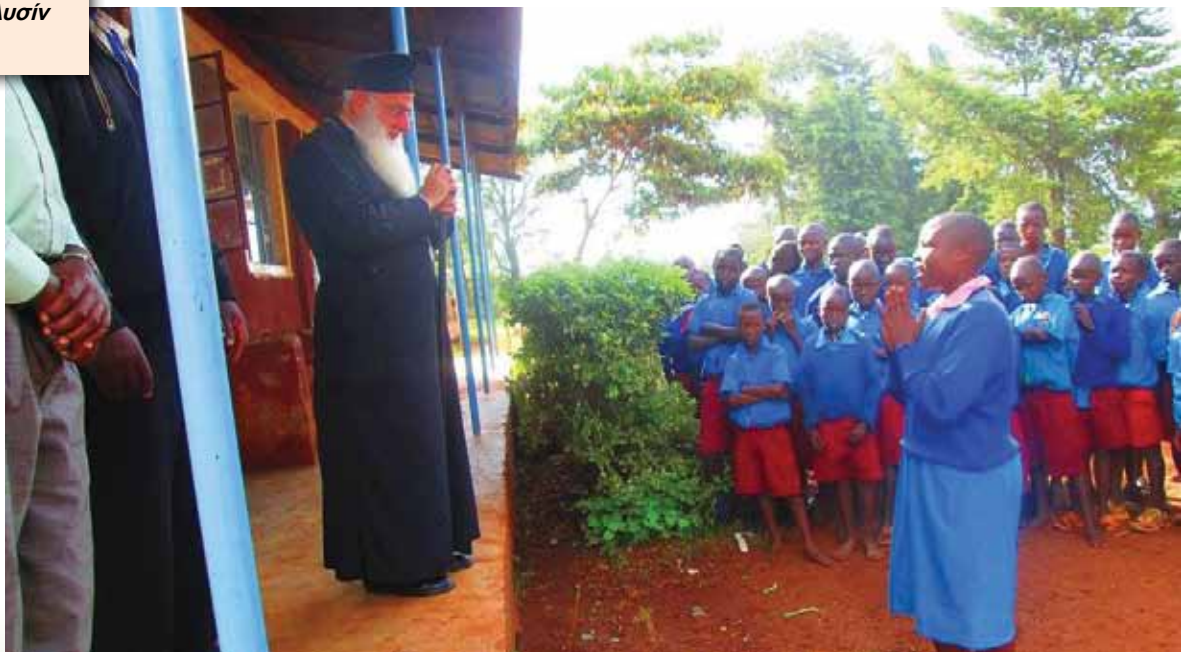
Στή συγκέντρωσι, που έγινε, μίλησε ό πρόεδρος τής Σχολικής Έφορείας, όπως και ό κοινοτάρχης του χωριού, γιατί από τή γεώτρησι αυτή θά τροφοδοτηται όλο τό χωριό. Ό Σεβασμιώτατος, στή συνέχεια, έπισκέφθηκε ακόμα τέσσερα δημοτικά σχολεία και ύποσχέθηκε ότι θά επέκτεινή τό πρόγραμμα αυτό τών γεωτρήσεων και σέ άλλα σχολεία τής περιοχής. Τόσο οι δάσκαλοι, όσο και οι μαθητές αλλά και οι γονείς τών παιδιών αισθάνονται άνακούφισι, γιατί από τώρα και στό έξής θά μπορέσουν νά ζουν πιο άνετη ζωή και θά πάψουν νά έχουν προβλήματα ύγείας εξαιτίας του μολυσμένου νερού.

Ό Σεβασμιώτατος στά σχολεία αυτά έκανε διανομή βιβλίων, γραφικής ύλης και ρουχισμού, τόσο γιά τούς δασκάλους όσο και γιά τούς μαθητές.

I.M. Κένυας

Ἐπισκέψεις τοῦ Σεβ. κ. Μακαρίου σέ διάφορα Δημοτικά Σχολεῖα στήν περιοχή Δυτικῆς Κένυας, ὅπου ἀκούει τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν τά παιδιά καί κάνει ὅ,τι δυνατόν πρός ἐπίλυσίν τους.

Πηγάδι πού ἀνοίχθηκε μέσω τοῦ Συλλόγου τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» στό Μαλάουϊ ἀπό δωρητή πού ἀναγράφεται το ὄνομά του στήν πινακίδα εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καί ευγνωμοσύνης.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας κ. Αμφιλόχιος ακούραστος επισκέπτεται τήν νησιωτική έπαρχία του, έπεκτείνοντας όλο και περισσότερο τό κήρυγμα τής Όρθοδοξίας.

Ειρήνη και χαρά από τά νησιά του Ειρηνικού Ωκεανού.

«Εύλογητός ό Θεός ό πάντας ανθρώπους θέλων σωθήναι, νύν και άεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.» Ειρήνη και χαρά από τά νησιά του Ειρηνικού Ωκεανού Φίτζι, Τόγκα και Σαμόα.

Μέ τήν βοήθεια του καλού Θεού χτίστηκε στά Φίτζι ό μεγαλοπρεπής Ναός τής Άγίας Τριάδος, τό Όρφανοτροφείο τής Άγίας Ταβιθάς και τό σπίτι άπροστάτευτων γυναικών (Safe-Home.)

Τά έγκαίνια που έγιναν στις 8 Φεβρουαρίου ήταν ή δικαίωση και τό πλήρωμα τής χαράς των Όρθοδόξων Φιτζιανών και Έλλήνων που ήρθαν από τήν Ελλάδα, τήν Αμερική, τήν Αυστραλία και τήν Νέα Ζηλανδία για να μοιραστούν μαζί τους, μέ τίσ προσευχές και τόν κόπο τους, όλες τίσ εύλογίες των ήμερών εκείνων.

Η ροή των Θείων εύλογιών συνεχίζει και φθάνει στό δεύτερο νησί - κράτος τής Tonga που ανήκει μαζί μέ τά Φίτζι και τήν Σαμόα στην Ίερά Μητρόπολι Νέας Ζηλανδίας. Η Όρθοδόξος Έκκλησία έχει αναγνωρισθεί και έδώ έπίσημα από τήν Βασιλική Κυβέρνησι. Συγγενικό πρόσωπο του Βασιλιά Τυρου του έκτου, ό Kisione Fakafanua, βοήθησε στην έξεύρεσι και άγορά του οικόπεδου για τό κτίσιμο Ίεροϋ Ναού προς τιμήν του Άγιου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου και οίκημα στό ίδιο οικόπεδο για τήν παραμονή Ίερέως και των βοηθητικών προσώπων τής Ίεραποστολής.

Μέ τήν άγάπη και τίσ προσφορές όμογενών μας, από τήν Ελλάδα και τό έξωτερικό, τομήσαμε να κάνουμε τό Ίεραποστολικό ξεκίνημα στό ώραίο αυτό νησί τής Τόγκας μέ τούς λεβεντόκορμους κατοίκους τής.

Δέν θα θέλαμε όμως να μείνη παραπονούμενο και τό τρίτο νησί-κράτος τής Σαμόας. Από Τόγκα μεταβήκαμε άεροπορικώς στό Auckland τής Νέας Ζηλανδίας, όπου

μέ τήν βοήθεια του Θεού λειτουργήσαμε στον εκεί έορτάζοντα Ίερό Ναό τής Άγίας Τριάδος προς μεγάλη χαρά των Χριστιανών μας και ήμών. Έφοδιασμένοι μέ τήν πλούσια Χάρι του Άγιου Πνεύματος, φθάσαμε και στην πανέμορφη Σαμόα μέ τά ψηλά βουνά, τά φαράγγια και τά κρύα νερά και προπάντων μέ τούς πιστούς και εύσεβείς κατοίκους τής.

Τό ταξίδι μας ήταν διερευνητικό. Νά δοϋμε αν θα μπορούσε να κτισθί εκεί ό Ίερός Ναός του Εύαγγελιστου Ίωάννου, σύμφωνα μέ τήν έπιθυμία χριστιανικής οικογένειας από τόν Ασπρόπυργο.

Δύο πράγματα ενίσχυσαν τή θέλησί μας, να προχωρήσουμε στό κτίσιμο του Ίεροϋ αυτού Ναού και τό ξεκίνημα τής Ίεραποστολής και στό νησί αυτό των διακοσίων χιλιάδων κατοίκων.

Τό πρώτο βράδυ κιάλας είδα στον ύπνο μου ότι βρέθηκα στό Ίερό Σπήλαιο τής Αποκαλύψεως στην Πάτμο, ασχολούμενος μέ τήν καθαριότητα και τήν τακτοποίηση του Ίεροϋ αυτού χώρου και έχοντας στην συνέχεια συζήτησι μέ πρόσωπα τής Ίεράς Μονής του Θεολόγου γύρω από τά προβλήματα του παγκοσμίου αυτού προσκνήματος.

Τήν άλλη ήμερα τό πρωϊ οι σύντροφοί μου π. Παύλος και π. Μελέτιος βγήκαν στον κήπο του ξενοδοχείου για να προσευχηθούν. Τους είδε ό κηπουρός μέ τά ράσα και ρώτησε μήπως είναι Μουσουλμάνοι παίρνοντας τήν άπάντησι ότι είναι Χριστιανοί Όρθόδοξοι. Σέ λίγο βρέθηκα και έγώ εκεί και του έκάναμε μία σύντομη κατήχησι πάνω στην ιστορική άναδρομή και τήν ούσια τής Όρθοδοξίας. Ένθουσιάστηκε ό κ. Ουάλεσι (αυτό είναι τό όνομά του) και μαζί του και ό συνάδελφος του στον κήπο ό κ. Κέλυ, ό όποιος μās παρακάλεσε να

Ἱερός Ναός Ἁγίας Τριάδος στά νησιά Φίτζι. Στήν ἀνοικοδόμησί του συνέβαλε καί ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

πᾶμε στό σπίτι του καί νά εὐλογήσουμε τήν ἄρρωστη σύζυγό του. Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας πήγαμε στό σπίτι τοῦ Οὐαλέση καί κάναμε ἀγιασμό στήν ἐπίσης ἄρρωστη σύζυγό του, ἡ ὁποία ὑπέφερε ἀπό φοβερούς πόνους σέ ὅλο τό σῶμα της. Τούς μιλήσαμε γιά τό σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τί σημαίνει καί πῶς πρέπει νά γίνεται, καί τόν ἔκαναν μέ βαθεῖα ἐπίγνωσι καί πίστι μὲχρι πού τελείωσε ὁ ἀγιασμός καί μέ τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ σταμάτησαν καί οἱ πόνοι τῆς ἄρρωστης. Στή συνέχεια γνωρίσαμε τόν κ. Ρερε, πάστορα μιάς μικρῆς Προτεσταντικῆς ὁμάδος, πού καί αὐτός δέν ξέρει τί ἀκριβῶς εἶναι ἡ ὁμάδα τους αὐτή καί μέ ἐνδιαφέρον καί χαρά ἄκουσε τά ὅσα τοῦ εἶπαμε γιά τήν Ὁρθοδοξία καί δέχθηκε νά τήν ἀσπασθῆ καί νά γίνη Ὁρθόδοξος Ἱερέας.

Τό βράδυ τῆς ἄλλης ἡμέρας μιλήσαμε σέ μικρή συγκέντρωσι συγγενικῶν τους προσώπων γιά τήν Πάτμο καί τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη, ζητώντας τήν συμπαράστασί τους γιά τήν ἀνεύρεσι οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ του.

Οἱ ἄνθρωποι στή Σαμόα ἔχουν μιά ἰδιαίτερη. Εἶναι ἤρεμοι, χαμογελαστοί καί πολύ θρησκοί. Νομίζω ὅτι δικαιοῦνται καί αὐτοί καί τό ἀξίζουν νά γίνουν μέλη τῆς Ἁγίας καί ἀληθινῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί νά μὴν περιμένουν ἀπὸ τά πνευματικά ψίχουλα τῶν αἰρετικῶν Προτεσταντῶν καί ἰδιαιτέρα τῶν ἀκραίων Μορμόνων, οἱ ὅποιοι οὔτε κἂν βάζουν στοὺς Ναοὺς των τό σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ὅπως ὅμως χωρὶς τήν πίστι στήν Ἀνάστασι χάνει κάθε νόημα τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἔτσι καί χωρὶς τήν πίστι στό Σταυρό ἐξαφανίζεται ἡ ταυτότητα τῆς Χριστιανοσύνης καί χάνει τό νόημά της ἢ διὰ τῆς Σταυρικῆς θυσίας τοῦ Θεανθρώπου θεολογία

Ἐπισκέψεις σέ κάθε σημεῖο πού ὑπάρχουν Ὁρθόδοξοι πιστοί γιά νά εὐλογήσῃ, στηρίξῃ καί βοηθήσῃ πνευματικά τό ποίμνιό του.

τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Οἱ Μορμόνοι καθὼς καί οἱ Ἑβραῖοι, Μουσουλμάνοι καί οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ δέν ἔχουν καμιά πραγματικὴ σχέσι μέ τόν Χριστό, γιατί ἀρνοῦνται τόν Σταυρό Του γιά τόν ὅποσον καυχᾶται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Γαλ. 6, 14), ἀλλὰ καί κάθε ἀληθινός Χριστιανός.

Χαίρω πού μετὰ τόσα χρόνια ἐπικοινωνῶ καί πάλι διὰ μέσου τοῦ περιοδικοῦ «Φῶς Ἑθνῶν» μέ τόν ἀγαπητό μου φίλο καί Πρόεδρο τοῦ ὁμώνυμου Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου Πατρῶν κ. Νίκο Σῆμο, καθὼς καί μέ τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους καί συνδρομητὲς τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στήν Πελοπόννησο καί σέ ὅλη τήν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτεια.

Κοινοὶ οἱ στόχοι καί οἱ πόθοι. Ὁ Χριστός νά εὐλογῆ ὅλες τὶς Ἱεραποστολικές Ἀδελφότητες καί τοὺς κόπους τῶν Ἱεραποστόλων καί τῶν συνεργατῶν τους, ἰδιαίτερα δέ τήν εὐλογημένη μας Πατρίδα τήν Ἑλλάδα ἀπὸ τήν ὁποία ὅλος ὁ κόσμος περιμένει νά διδαχθῆ τήν ἀληθινὴν πίστι καί νά δεχθῆ τόν ἀληθινὸν πολιτισμὸ. Μέ τὶς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας μας καί τοῦ πολιούχου τῶν Πατρῶν Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

**Ταπεινὸς Ἱεραπόστολος στήν Ὠκεανία
Οὐέλλινγκτον 3-8-2015**

† ὁ Νέας Ζηλανδίας Ἀμφιλόχιος

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής κ. Νικηφόρος πλαισιούμενος από ἱερεῖς στήν Κανάνγκα.

Ἡρωΐδες στήν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς

Ἡ μακαριστή ἀδελφή Ὁλγα Παπασαράντου πρώτη σύγχρονη γυναίκα ἱεραπόστολος, πού στάθηκε κοντά στόν θεῖο της, πατέρα Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο καί κατόπιν στόν π.Χαρίτωνα Πνευματικάκι, προσφέροντας θυσιασικά ἀγάπη πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀδελφούς.

Ἡ ἀδελφή νοσοκόμος Εὐαγγελία Καλομοίρη μέσα στόν Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου μοχθεῖ συνεχῶς γιά τήν ἀντιμέτωπιση πολλαπλῶν προβλημάτων καί ἀγωνίζεται γιά νά ἐπουλώση πληγές μέ τό πενιχρό βαλάντιο τῆς Ἱεραποστολῆς.

Βαδίζοντας στο κέντρο της Αφρικής συναντάς κάποιες Έλληνίδες να αγωνίζονται και να θυσιάζονται χωρίς τυμπανοκρουσίες. Ταπεινά προσφέρουν με αγάπη την βοήθειά τους στον πτωχό και πονεμένο ιθαγενή.

Πολλές φορές λέμε και γράφουμε για τους Άγιους Αποστόλους και τους συγχρόνους μεγάλους ιεραποστόλους, αλλά ξεχνάμε ότι δίπλα τους κάποιες αφιερωμένες ψυχές βοήθησαν και βάδισαν μαζί στο δύσκολο έργο της Ίεραποστολής.

Κρύβονται από το φακό της δημοσιότητας, σπάνια θα συναντήσεις σε κάποια φωτογραφία στα ιεραποστολικά περιοδικά τα πρόσωπά τους. Ταπεινά, σιωπηλά, με ύπακοη και θυσία προσφέρουν στον ιθαγενή τον ξμπρακτο εύαγγελικό λόγο. Η μόνη αγωνία που έχουν είναι πώς θα σωθούν, πώς θα μπουν στον Παράδεισο, πώς θα σώσουν τις ψυχές των και πώς θα σωθούν οι ψυχές των ιθαγενών. Δεν νοιάζονται για τους κινδύνους που έχει η Ίεραποστολή.

Οι περισσότερες βαδίζουν την δεύτερη πενηκονταετία στην ηλικία τους. Δεν σκέπτονται ότι σ' αυτή την ηλικία που είναι θα έπρεπε να πάνε να ξεκουραστούν, να περάσουν ήρεμα το υπόλοιπο της ζωής τους, χωρίς φροντίδες σε μία αναπαυτική καρέκλα ή καναπέ, στην θαλπωρή της οικογενείας των. Δεν σκέπτονται ότι οι άλλες συναδέλφισσές τους, με τίς όποιες που είχαν υπηρετήσει μαζί στα νοσοκομεία ή στα σχολεία της πατρίδας τους Έλλάδος, απολαμβάνουν την σύνταξί τους και την οικογενειακή θαλπωρή και προστασία. Μία μέριμνα έχουν: πώς θα διακονήσουν τον Θεό διακονώντας τον ιθαγενή. Άγιες

ψυχές μās παραδειγματίζουν.

Τις ψυχές αυτές τις συναντάς στην καρδιά της Αφρικής, στην Κανάνγκα αλλά και άλλοι. Αυτές οι αφιερωμένες γυναίκες θυσιάζουν τον έαυτό τους δίπλα στους ιεραποστόλους, δίπλα στους ιερείς, δίπλα στους κατηχητάς. Δεν έχουν ώρα, δεν ξέρουν τί είναι ξεκούρασι, πάντα με το χαμόγελο, πάντα να πουν ένα καλό λόγο. Τις συναντάς να περιποιούνται τις πληγές των τραυματισμένων, να τρέχουν στα νοσοκομεία να βοηθήσουν τους άσθενείς, να συμβουλευσουν τις γυναίκες, να πονούν, να κλαίνε με τον πόνο των αδελφών. Τις συναντάς στην κατήχησι να προετοιμάζουν αυτούς που είναι να βαπτισθούν, να έτοιμάζουν τα πρόσφορα για να λειτουργήσουν οι ιερείς. Τις συναντάς μέσα στην τάξι, στα σχολεία της Ίεραποστολής, να μορφώνουν τα παιδιά όχι μόνο με τις ξερες έπιστημονικές γνώσεις, αλλά με το Φώς του Χριστού.

Βλέπεις τις αδελφές αυτές και θυμάσαι τις Μυροφόρες γυναίκες, τις άγιες ιεραποστόλους γυναίκες, βλέπεις τον άγωνα τους και ξετυλίγονται μπροστά στα μάτια σου τα συναξάρια των άγιων γυναικών. Και μία προσευχή βγαίνει από τα βάθη της ψυχής σου: **«Κύριε, φύλαξέ 'τες έδω κάτω υπό την σκέπη σου και άξίωσέ 'τες να εισέλθουν εις την Βασιλεία σου».**

† Ο Κεντρώας Αφρικής Νικηφόρος

Η δασκάλα Όλυμπία Χρυσικού αναλώνεται για την μόρφωσι και κατά Χριστόν διαπαιδαγώγησι των μαθητών, αθόρυβα και ταπεινά, όπως όλες οι αδελφές. Άς μās συγχωρήσουν που παραβήκαμε την έπιθυμία τους να παραμένουν στην σκιά.

Πτωχές μητέρες που πασχίζουν με αξιοπρέπεια να εξασφαλίζουν τα απαραίτητα στα παιδιά τους.

‘Η Έπιμελητεία

Από τότε που ο Θεός πήρε τον πιστό της σύζυγο –δέν είχαν και παιδιά– ζούσε μόνη της στην άκρη τής πόλεως χρόνια τώρα ή κ. Μαρία.

Όταν τὰ πόδια της τῆς τό επέτρεπαν, ἔβγαινε ἀπό τήν καλύβα της και σιγά σιγά ἔφθανε στήν Ἐκκλησία καί τόν κύκλο τῆς ἐνορίας της. Στήν Mission ὅμως πού ἦταν μακριά δέν ἐρχόταν σχεδόν ποτέ. Κι ἦταν φτωχή, πολύ φτωχή ἡ κ. Μαρία. Γι’ αὐτό καί ἡ Ἱεραποστολή τήν ὑπελόγιζε πάντοτε μέ ὄλους ἐκείνους πού βοηθοῦσε. Ἐκτός ἀπό τήν βοήθεια πού σάν χήρα ἔπαιρνε, τῆς ἔστελνε καί γιά τὰ φάρμακα πού εἶχε συχνά ἀνάγκη καί γιά ὅ,τι ἄλλο μάθαινε ὅτι τῆς χρειαζόταν.

Κάποτε πού ἡ κ. Μαρία εἶχε βγῆ ἔξω, τήν χτύπησε ἕνα μηχανάκι καί ἔσπασε τό πόδι της.

Τρομάξαμε, λυπηθήκαμε. Εὐχαριστήσαμε ὅμως τό Θεό, γιατί μετά τή νοσηλεία, τοποθέτησι γύψου, ..., παραμονή της σ’ ἕνα Κέντρο Ὑγείας, τό σπάσιμο ἀποκαταστάθηκε καί ἡ κ. Μαρία στάθηκε πάλι στά πόδια της.

Τόν εὐχαριστήσαμε ὅμως καί γιατί ἡ Ἱεραποστολή μπόρεσε νά ἀνταποκριθῆ καί πάλι ἐξ ὀλοκλήρου σ’ αὐτή τήν ἔκτακτη ἀνάγκη, πού δέν εἶχε ὑπολογίσει.

Ἦταν ἀξιοπρεπῆς ἡ κ. Μαρία καί γι’ αὐτό ἔκανε λόγο μόνο γιά ὅ,τι θεωροῦσε μεγάλη ἀνάγκη. Πρό καιροῦ ὅμως ἀρρώστησε καί ὁ Θεός τήν πήρε γρήγορα κοντά Του. Τότε, ὅταν εἶχε φύγει πιά γιά τήν Βασιλεία Του, μάθαμε αὐτό πού βαθειά μᾶς ἐντυπώσισε.

Κοντά της δέν ὑπῆρχε κανείς στενός συγγενῆς νά φροντίσει γιά ἕνα φέρετρο, γιά τὰ ἀπαραίτητα τῆς κηδείας. Συγκέντρωσαν κάτι λίγο μερικοί πιστοί τῆς ἐνορίας της, στράφηκαν ὅμως καί πάλι στήν Ἱερα-

ποστολή, γιά νά ἀντιμετωπισθῆ ἡ ἀγορά φερέτρου. Δόθηκε λοιπόν ἕνα ποσόν γιά τήν ἀγορά ἑνός ἀπλοῦ φερέτρου. Δόθηκε καί ἕνα ἀπλό σεντόνι. Στίς κηδεῖες ἐδῶ, μέ τόν σταυρό μπροστά καί τό φέρετρο πάνω σ’ ἕνα καρτσάκι ἢ ἕνα ποδήλατο, διασχίζουν τήν πόλι πεζῆ, ὅσοι ἀκολουθοῦν.

Ὡστόσο, ἐκεῖνοι πού θά φρόντιζαν τήν νεκρή, παρεκάλεσαν νά τούς δοθῆ καί μία πάνια (τοπική ἐνδυμασία) νά τήν ντύσουν.

-Φορέστε της μία δική της πάνια, ἔστω καί φθαρμένη, δέν πειράζει, ἦταν ἡ ἀπάντησι.

Καί τότε μάθαμε ἐκεῖνο, πού ἡ ἀξιοπρέπεια της δέν τήν ἄφηνε νά μᾶς τό πῆ: Ἡ κ. Μαρία εἶχε μόνο μία πάνια, πού τώρα ἦταν καί αὐτή λερωμένη.

-Καλά, τί ἔκανε, ὅταν ἤθελε νά τήν πλύνῃ;

-Εἶχαν κανονίσει καί ἡ Ὁρθόδοξη φίλη της –γειόνισσα, φτωχή κι ἐκείνη, ἀλλ’ ὄχι τόσο ὅσο αὐτή – τῆς δάνειζε κάθε φορά, ὥσπου νά στεγνώσῃ ἡ πάνια, τήν δική της.

Ἡ Ἱεραποστολή ἀντιμετώπισε καί πάλι αὐτήν τήν λίγο πρωτότυπη ἀνάγκη. Χάρις στήν ἐλεήμονα Ἐπιμελητεία¹ της, ἐσᾶς δηλαδή. Λειτουργεῖ καί δέν ἀρνεῖται νά ικανοποιήσῃ τίς ποικίλες καί συνεχεῖς ἀνάγκες αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου μας.

**Σας εὐχαριστοῦμε.
Ἱεραποστολή Κανάνγκας**

Ἀγαπητοί μας φίλοι καί συνεργάτες τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου, σάν αὐτό τό γεγονός ἔχουν πολλά νά διηγηθοῦν οἱ ἀφιερωμένες ἀδελφές στήν Κανάνγκα, πού με ἐλάχιστα μέσα πασχίζουν στή διακονία τοῦ Θεοῦ θελήματος. Σκύβουν πάνω στόν ἀνθρώπινο πόνο καί ἡ αὐτοθυσία τους ἐπιτυγχάνει θαύματα.

Τώρα ἡ οἰκονομική κρίσι μᾶς βασανίζει ὄλους, οἱ καταθέσεις ἔχουν μειωθεῖ κατά πολύ καί ἀδυνατοῦμε νά ἀνταποκριθοῦμε στά ἐπίμονα αἰτήματα τῶν ἱεραποστολῶν πρὸς κάλυψιν ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν.

Κάνουμε ἐκκλησι στήν ἀγάπη καί καλωσύνη σας νά μὴ σταματήσουμε τήν προσφορά μας γιά τοὺς «ἐν θλίψει καί περιστάσει» εὐρισκομένους ἀδελφούς.

Τὰ συγκλονιστικά περιστατικά μᾶς προκαλοῦν στενοχώρια καί προβληματισμό.

Ἄς εἶναι θυσιαστική καί γενναιοδωρη ἡ ἀγάπη μας γιά τή συνέχισι τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου, πού στηρίζεται μετά τόν Θεόν στήν βοήθεια τῶν μετόπισθεν.

¹(Υπηρεσία μέ ἔργο τόν ἀνεφοδιασμό τοῦ Στρατοῦ)

Ἄνθρωποι στὰ βάθη τῆς Ἀφρικής πονεμένοι, ξεχασμένοι ἀπὸ τοὺς πολλούς, στὶς ἀβάσταχτες στερήσεις, τὶς ἀσθένειες, τὴ δυστυχία.

Ἡ Ἱεραποστολή δέν μπορεῖ νὰ μείνῃ ἀδιάφορη. Παράλληλα μὲ τὴ διάδοσι τοῦ σωτηριώδους μηνύματος προσπαθοῦν οἱ ἀδελφές νὰ ἀντιμετωπίσουν πολλές ἀκόμη ἀνάγκες: πείνα, ἀρρώστιες, θεομηνίες, καταστροφές, θανάτους καὶ τόσα ἄλλα. Γιά νὰ τὰ καταφέρουν ὁμως χρειάζεται καὶ ἡ δική μας συναντίληψη καὶ ἡ δική μας ἀγάπη καὶ ἡ δική μας συνεισφορά.

Φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς, ἰδοὺ πεδῖον ἐμπρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν περὶ ἐλεημοσύνης.

*Ὁ Ἰησοῦς
δωδεκαετής
διδάσκει εἰς
τόν Ναόν.*

Ἡ νέα σχολική περίοδος

Ἡ νέα σχολική περίοδος ἄρχισε. Οἱ χαρούμενες παιδικές φωνές δίνουν ζωντάνια, στά προαυλεια τῶν Σχολείων. Ὅνειρα καί προσδοκίες γεμίζουν τίς καρδιές τῶν μαθητῶν καί ἕνας στίβος εὐγενούς ἄμιλλας ἀνοίγεται μπροστά τους, γιά νά πετύχουν πρόοδο καί ἕνα καλύτερο μέλλον.

Ἐδῶ στή χώρα μας γνωρίζουμε τίς ὅποιες ἐλλείψεις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, καί κάθε χρόνο γίνονται βελτιωτικές προσπάθειες ἀπό τοὺς ὑπευθύνους, στό βαθμό πού τό ἐπιτρέπουν τά κρατικά κονδύλια.

Στίς χώρες ὅπου Ὁρθόδοξοι Ἱεραπόστολοι εὐαγγελίζονται τήν εἰρήνη καί τά ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ, οἱ

συνθήκες εἶναι πολύ διαφορετικές.

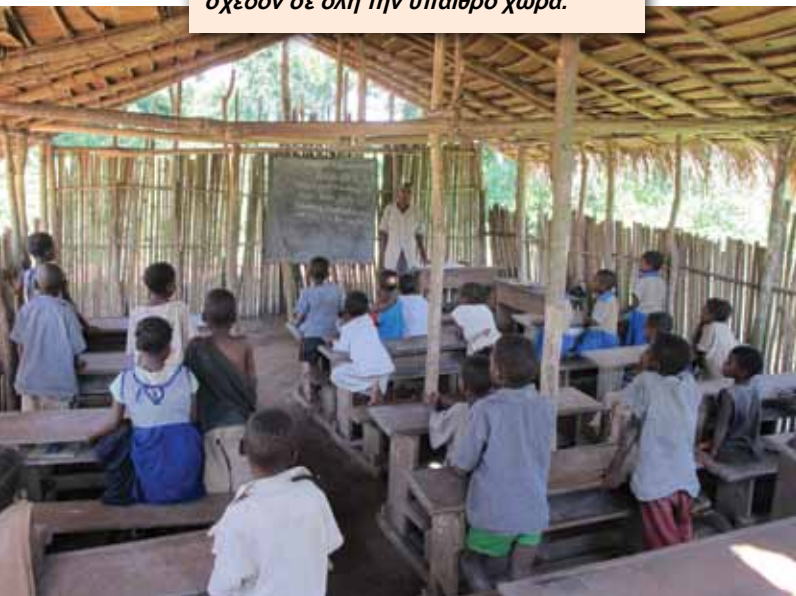
Δέν ὑπάρχει καμμία ἐπιτόπια οικονομική βοήθεια. Ἄλλωστε τά ἐκεῖ δημόσια σχολεῖα εἶναι σέ πολλές περιοχές σέ πρωτόγονη κατάσταση.

Λειτουργοῦν σέ ἀχυροκαλύβες μέ τρομακτικές ἐλλείψεις σέ ὅλους τοὺς τομεῖς.

Ἡ Ἱεραποστολή, μέ τά μέσα πού διαθέτει ἀπό τήν ἐξ Ἑλλάδος οικονομική στήριξη, ἀναπτύσσει ἐπίπνοες προσπάθειες γιά τήν ἀνύψωση τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἰθαγενῶν.

Τό βασικό ἀγαθό τῆς παιδείας, ὅταν στηρίζεται στίς ἀρχές τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, συμβάλλει τά μέγιστα

*Ἐνα ἀπό τά Σχολεῖα πού λειτουργοῦν
σχεδόν σέ ὅλη τήν ὑπαιθρο χώρα.*

*Τό ὀρθόδοξο Σχολεῖο εἶναι διαφορετικό. Ἄρτια
κτίρια, ἐπαρκῶς ἐξοπλισμένα μέ ἀπαραίτητο
ὕλικό ἐκπληρῶνουν σωστά τό σκοπό τους.*

στήν διάπλασι ατόμων μέ σωστό χαρακτήρα, μέ δι-
άθεσι προσφοράς στούς συνανθρώπους καί άναδει-
κνύει καταξιωμένες προσωπικότητες.

Οί μαθητές έχουν ώς παράδειγμα τόν δωδεκαετή
Ίησοϋν.

*«...καθεζόμενον έν μέσω τών διδασκάλων καί
άκούοντα αὐτῶν καί έπερωτῶντα αὐτούς· έξίστα-
ντο δέ πάντες οί άκούοντες αὐτοῦ επί τή συνέσει
καί ταίς άποκρίσεσιν αὐτοῦ... Καί Ίησοῦς προέκο-
πτε σοφία καί ήλικία καί χάριτι παρά Θεῶ καί
άνθρώποις.»* (Λουκ. 2,46-47,52)

Στά έκπαιδευτήρια «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» στήν Κανάνγκα,
πού οίκοδομήθηκαν μέ μόχθους καί θυσίες πολλές
άπό τόν άείμνηστο π. Χαρίτων καί τούς συνεργάτες
του, φοιτοϋν 1000 περίπου μαθητές καί μαθήτριες.

Παρέχεται καθημερινά δωρεάν πρωινό στά παι-
διά, πού είναι γιά πολλά άπό αυτά ή μοναδική τροφή
τής ήμέρας. Δίδονται σχολικά είδη, τετράδια, μολύβια
κ.λ.π. καί άκόμη προσφέρεται ύγειονομική φροντί-
δα στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ. Οί συνήθεις έπικίνδυνες
άσθένειες πού μαστίζουν τόν πληθυσμό είναι ή έλο-
νοσία καί ό τυφος.

Οί Έλληνίδες άδελφές, καθηγήτριες, δασκάλες καί
νοσοκόμες άποτελοϋν τά βασικά στελέχη πού μέ τίς
γνώσεις καί τήν πείρα τους συντελοϋν ώστε νά φημι-
ζονται τά σχολεία, ώς πρότυπα στήν περιοχή.

Οί άπόφοιτοι τοῦ Λυκείου κάθε χρονιά είναι τίς πε-
ρισσότερες φορές όλοι έπιτυχόντες στά Πανεπιστή-
μια, γεγονός πού έχει άποτέλεσμα πολλοί νά ζητοϋν
νά έγγράψουν τά παιδιά τους στά έκπαιδευτήρια
«Φώς Έθνῶν», γιατί εκεί έξασφαλίζουν άριστο ήθος
καί ύψηλές έπιδόσεις. Μακάρι νά ήταν δυνατόν νά με-
γαλώσουν τά σχολικά συγκροτήματα, ώστε καί άλλα

παιδιά νά φοιτοϋν σέ αυτά.

Τό έκπαιδευτικό έργο είναι έξόχως σημαντικό. Οί
άπόφοιτοι πού διακρίνονται σέ χαρακτήρα καί γνώ-
σεις άποτελοϋν τήν σπονδυλική στήλη στήν κοινω-
νία τους. Μέ τή ζωή καί τό παράδειγμά τους γίνονται
μικροί ιεραπόστολοι τής Όρθοδόξου Πίστεως στον
περίγυρό τους.

Έχουμε χρέος νά μήν άφήσουμε αυτό τό σπουδαίο
έργο νά κινδυνέψη άπό έλλειψι πόρων.

Έστω καί ένα μικρό ποσό νά προσφέρει ό καθέ-
νας μας θά είναι σημαντικό γιά νά μείνουν άνοιχτά
τά σχολεία, νά συνεχίσουν νά προσφέρουν παιδεία
καί νοουεσία Κυρίου, νά χαροποιοϋν τά παιδιά, νά
προβάλλουν τήν Όρθοδοξία, νά γεμίζουν χαμόγελα
καί έλπίδες.

Νικ. Σίμος

**Μαθητές ξεκουράζονται στό κοινό κίόσκι τών
Σχολείων «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» στήν Κανάνγκα καί
στοχάζονται τό μέλλον τους.**

**Στήν Τσιλούμπα ό Σεβ. Πενταπόλεως κ. Ίγνάτι-
ος έπισκέπτεται καί παρακολουθεϊ τήν εύρρυθμη
λειτουργία τοῦ Σχολείου.**

Στά εκπαιδευτήρια «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» οί μαθητές εκπέμπουν πολιτισμό. Συμμετέχουν σέ έορταστικές έκδηλώσεις καί διοργανώνουν διδακτικές καί άξιολίμητες ώφέλιμες παραστάσεις.

Τά παιδιά ντυμένα στά Λευκά καί μπλέ άπό τήν Ίεραποστολή προσέρχονται γιά τό δωρεάν προσφερόμενο συσσίτιο (γάλα καί βιταμινούχα μπισκότα), πού γιά πολλά άπό αυτά είναι τό μοναδικό φαγητό τής ήμέρας!

